Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1122/2009

af 30. november 2009

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin

(EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EU) nr. 146/2010 af 23. februar 2010	L 47	1	24.2.2010
►**M2**	Kommissionens forordning (EU) nr. 173/2011 af 23. februar 2011	L 49	16	24.2.2011
►**M3**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1368/2011 af 21. december 2011	L 341	33	22.12.2011
►**M4**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 666/2012 af 20. juli 2012	L 194	3	21.7.2012
►**M5**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 937/2012 af 12. oktober 2012	L 280	1	13.10.2012
►**M6**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 129/2013 af 14. februar 2013	L 44	2	15.2.2013
►**M7**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 393/2013 af 29. april 2013	L 118	15	30.4.2013
►**M8**	Kommissionens forordning (EU) nr. 426/2013 af 8. maj 2013	L 127	17	9.5.2013

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 246 af 17.9.2013, s. 3 (1122/2009)

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1122/2009

af 30. november 2009

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]), særlig artikel 85x og 103za, sammenholdt med artikel 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003, særlig artikel 142, litra b), c), d), e), h), k), l), m), n), o), q) og s), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 73/2009 ophæver og afløser Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 og indfører en række ændringer i enkeltbetalingsordningen og i andre ordninger for direkte støtte. Samtidig ophæver den en række ordninger for direkte støtte fra 2010. Ved forordningen indføres der desuden en række ændringer i ordningen, hvorefter de direkte betalinger til en landbruger, der ikke opfylder visse betingelser i forbindelse med folke-, dyre- og plantesundhed, miljø og dyrevelfærd (»krydsoverensstemmelse«), skal nedsættes eller udelukkes.

(2) Ordningerne for direkte betalinger blev oprindeligt indført som følge af reformen af den fælles landbrugspolitik i 1992 og siden videreudviklet i forbindelse med senere reformer. For ordningerne er der blevet anvendt et integreret forvaltnings- og kontrolsystem (i det følgende benævnt »det integrerede system«). Systemet, der blev indført ved Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 24. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser for krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

▼B

kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 og (EF) nr. 73/2009 og for krydsoverensstemmelse som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 ([1]), har vist sig at være et effektivt og praktisk middel til at gennemføre ordningerne for direkte betalinger. Forordning (EF) nr. 73/2009 er baseret på det integrerede system.

(3) Under hensyntagen til de ændringer i de direkte betalinger, som blev indført ved forordning (EF) nr. 73/2009, bør forordning (EF) nr. 796/2004 ophæves og afløses af en ny forordning, som baseres på principperne i forordning (EF) nr. 796/2004. Da vinsektoren er blevet optaget i forordning (EF) nr. 1234/2007, bør henvisningerne til Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 ([2]) i forordning (EF) nr. 796/2004 samtidig afløses af henvisninger til forordning (EF) nr. 1234/2007. For at opnå sammenhæng bør nogle af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 796/2004 indarbejdes i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 ([3]), der ophæver og afløser Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ([4]).

(4) Ifølge forordning (EF) nr. 73/2009 overlades det til medlemsstaterne for nogle af de støtteordninger, der er omhandlet i forordningen, at vælge, om de vil anvende dem. Nærværende forordning bør derfor indeholde bestemmelser om den forvaltning og kontrol, som skal finde sted i medlemsstaterne, hvis de vælger at anvende bestemte støtteordninger. De pågældende bestemmelser i nærværende forordning bør derfor kun anvendes i det omfang, medlemsstaterne har truffet et sådant valg.

(5) I forordning (EF) nr. 73/2009 er der som led i krydsoverensstemmelsesbetingelserne fastsat en række forpligtelser for både medlemsstater og landbrugere, for så vidt angår bevarelse af permanente græsarealer. Der bør fastsættes nærmere regler for beregningen af de permanente græsarealers andel af agerjorden, som skal bevares, og individuelle forpligtelser, som landbrugerne skal opfylde, hvis det fastslås, at den pågældende andel er faldende.

(6) For at sikre en effektiv kontrol og for at forhindre, at der indsendes flere støtteansøgninger til forskellige betalingsorganer i samme medlemsstat, bør medlemsstaterne indføre et fælles system til registrering af identiteten af de landbrugere, der indsender ansøgninger, som er omfattet af det integrerede system.

(7) Der bør fastsættes nærmere regler for det system til identificering af landbrugsparceller, som medlemsstaterne skal anvende i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 73/2009. Ifølge

([1]) EUT L 141 af 30.4.2004, s. 18.
([2]) EUT L 148 af 6.6.2008, s. 1.
([3]) Se side 1 i denne EUT.
([4]) EUT L 141 af 30.4.2004, s. 1.

▼B

bestemmelsen skal der anvendes elektroniske geografiske informationssystemteknikker (GIS). Det bør afklares, på hvilket niveau systemet skal anvendes, og hvor detaljerede oplysningerne i GIS skal være.

(8) For at sikre, at enkeltbetalingsordningen, der er omhandlet i afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009, gennemføres korrekt, bør medlemsstaterne oprette et identifikations- og registreringssystem, der kan bruges til sporing af betalingsrettigheder, og som bl.a. giver mulighed for krydskontrol af arealer, der er anmeldt med henblik på enkeltbetalingsordningen, og de betalingsrettigheder, som hver landbruger råder over, og af de forskellige betalingsrettigheder indbyrdes.

(9) For at det kan overvåges, om krydsoverenstemmelsesforpligtelserne overholdes, skal der oprettes et kontrolsystem og anvendes passende sanktioner. Med henblik herpå bør myndighederne i den enkelte medlemsstat sende hinanden oplysninger om støtteansøgninger, stikprøver, resultater af kontrol på stedet m.m. Der bør fastsættes bestemmelser om grundelementerne i et sådant system.

(10) Af forenklingshensyn bør medlemsstaterne have mulighed for at beslutte, at alle ansøgninger om støtte i henhold til afsnit III og IV i forordning (EF) nr. 73/2009 skal omfattes af enkeltansøgningen.

(11) Medlemsstaterne bør træffe de fornødne foranstaltninger til at få det integrerede system til at fungere ordentligt, hvis mere end et betalingsorgan er ansvarligt for den samme landbruger.

(12) Med henblik på en effektiv kontrol bør enhver arealanvendelse og den tilsvarende støtteordning anmeldes samtidigt. Derfor bør der indsendes en enkeltansøgning, der omfatter alle støtteansøgninger, som på en eller anden måde er knyttet til arealet. Landbrugere, der ikke ansøger om nogen af de former for støtte, som er omfattet af enkeltansøgningen, bør også indsende en enkeltansøgning, hvis de råder over et landbrugsareal. Medlemsstaterne bør dog kunne fritage landbrugerne for denne forpligtelse, hvis myndigheder allerede har oplysningerne.

(13) Medlemsstaterne bør fastsætte en frist for indsendelse af enkeltansøgningen, der ikke bør være senere end den 15. maj, for at der bliver tid til at behandle og kontrollere ansøgningen. På grund af de særlige klimaforhold i Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige bør disse medlemsstater dog have mulighed for at fastsætte en senere frist, som ikke bør ligge efter den 15. juni. Med samme hjemmel bør der kunne anvendes undtagelser fra sag til sag, hvis vejrforholdene i et givet år gør det nødvendigt.

(14) I enkeltansøgningen bør landbrugeren ikke blot anmelde det areal, han anvender til landbrugsformål, men også sine betalingsrettigheder, og alle oplysninger, der kræves for at kunne fastslå støtteberettigelsen, bør forlanges sammen med enkeltansøgningen. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at fravige visse forpligtelser, hvis de betalingsrettigheder, der skal tildeles i et givet år, endnu ikke er endeligt fastsat.

▼B

(15) For at forenkle ansøgningsprocedurerne og i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 bør der i denne sammenhæng fastsættes bestemmelser om, at medlemsstaterne så vidt muligt skal forsyne landbrugerne med fortrykte oplysninger.

(16) Eventuelle særoplysninger om produktion af hamp, nødder, stivelseskartofler, frø, bomuld, frugt og grøntsager og særlig støtte, der er omfattet af enkeltansøgningen, bør forlanges sammen med enkeltansøgningen eller eventuelt på et senere tidspunkt afhængigt af oplysningernes art. Det bør også fastsættes, at arealer, som der ikke ansøges om støtte for, skal angives i enkeltansøgningen. Afhængigt af arealanvendelsen kan det være vigtigt at have nøjagtige oplysninger, så derfor bør visse anvendelser anmeldes særskilt, mens andre anvendelser kan anmeldes under ét. Bestemmelsen bør dog kunne fraviges, hvis medlemsstaten i forvejen modtager den slags oplysninger.

(17) Med henblik på en effektiv overvågning bør hver medlemsstat desuden fastsætte, hvor stor hver parcel mindst skal være, for at der kan ansøges om støtte for den.

(18) For at landbrugerne kan planlægge arealanvendelsen så fleksibelt som muligt bør de kunne ændre deres enkeltansøgning indtil det tidspunkt, hvor tilsåningen normalt finder sted, såfremt alle særlige betingelser i de forskellige støtteordninger overholdes og myndighederne endnu ikke har underrettet landbrugeren om fejl i støtteansøgningen eller om en kontrol på stedet, hvor der konstateres fejl med hensyn til den del, ændringen vedrører. Efter ændringen bør det være muligt at tilpasse de relevante bilag og kontrakter, der skal indsendes.

(19) Med henblik på en effektiv forvaltning er det vigtigt, at ansøgninger om forhøjelse af værdien af betalingsrettigheder eller tildeling af betalingsrettigheder som led i enkeltbetalingsordningen indsendes rettidigt. Medlemsstaterne bør derfor fastsætte en ansøgningsfrist, der ikke bør være senere end den 15. maj. For at forenkle procedurerne bør medlemsstaterne kunne beslutte, at ansøgningen kan indsendes samtidig med enkeltansøgningen. Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige bør dog have mulighed for at fastsætte en senere frist, der ikke bør ligge efter den 15. juni.

(20) Vælger en medlemsstat at anvende de forskellige husdyrstøtteordninger, bør der fastsættes fælles bestemmelser om de oplysninger, der skal anføres i ansøgningerne om husdyrstøtte.

(21) Ifølge artikel 117 i forordning (EF) nr. 73/2009 må der i henhold til støtteordningerne for kvæg kun udbetales præmier for dyr, der er korrekt identificeret og registreret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation

▼B

og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 ([1]). Landbrugere, der indsender ansøgninger inden for rammerne af de pågældende støtteordninger, bør derfor rettidigt have adgang til de relevante oplysninger.

(22) Støtten til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, den særskilte sukkerbetaling og de særskilte betalinger for frugt og grøntsager er på grund af deres art ikke knyttet til landbrugsarealet, og derfor gælder enkeltbetalingsbestemmelserne ikke for disse betalingsordninger. Der bør derfor fastsættes en hensigtsmæssig ansøgningsprocedure.

(23) Der bør fastsættes yderligere bestemmelser for ansøgning om særlig støtte i henhold til artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009 undtagen arealrelaterede betalinger og betalinger for dyr. Da de særlige støtteforanstaltninger kan være meget forskelligartede, er det særligt vigtigt, at landbrugerne udleverer alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om de er støtteberettigede. Af praktiske årsager bør medlemsstaterne have mulighed for at fastsætte, at bilag kan indsendes på et senere tidspunkt end ansøgningen.

(24) Finder artikel 68, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 73/2009 anvendelse, er støttemodtagerne ikke landbrugere, men gensidige fonde, der har givet landbrugere kompensation for økonomiske tab. For gensidige fonde bør der fastsættes særlige bestemmelser om, hvilke oplysninger der kræves ved ansøgning om støtte, for at det kan fastslås, om de er støtteberettigede.

(25) Der bør fastsættes almindelige bestemmelser for indførelse af forenklede procedurer for udveksling af meddelelser mellem landbrugerne og medlemsstaternes myndigheder. Det bør især være muligt at benytte elektroniske medier. Det skal dog sikres, at de meddelte oplysninger er fuldstændigt pålidelige, og at procedurerne anvendes, uden at landbrugerne forskelsbehandles. For at forenkle administrationen både for landbrugerne og for de nationale myndigheder bør de nationale myndigheder endvidere kunne forlange de bilag, der er nødvendige for at kontrollere adkomsten til visse betalinger, direkte fra informationskilden i stedet for fra landbrugeren.

(26) Hvis støtteansøgningerne indeholder indlysende fejl, bør de når som helst kunne rettes.

(27) Der bør fastsættes regler for de tilfælde, hvor sidste frist for indsendelse af forskellige ansøgninger, dokumenter eller ændringer falder på en helligdag, en lørdag eller en søndag.

(28) Det er absolut nødvendigt, at fristerne for indsendelse af støtteansøgninger, for ændring af arealstøtteansøgninger og for fremlæggelse af bilag, kontrakter og erklæringer overholdes, for at de nationale myndigheder kan planlægge og efterfølgende føre

([1]) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

▼B

effektiv kontrol med, at støtteansøgningerne er korrekte. Det bør derfor fastsættes, inden for hvilke tidsfrister der kan accepteres forsinkede ansøgninger. Desuden bør der foretages en nedsættelse for at tilskynde landbrugerne til at overholde de fastsatte frister.

(29) Det er vigtigt, at landbrugerne indsender deres ansøgninger om betalingsrettigheder rettidigt, for at medlemsstaterne kan fastsætte betalingsrettighederne i tide. Ansøgninger, der indsendes for sent, bør derfor kun accepteres inden for samme forlængede frist, som fastsættes for forsinkede støtteansøgninger. Endvidere bør der foretages en præventiv nedsættelse, medmindre forsinkelsen skyldes force majeure eller usædvanlige omstændigheder.

(30) Landbrugerne bør på til enhver tid kunne trække deres støtteansøgninger eller dele deraf tilbage, forudsat at myndighederne endnu ikke har givet landbrugeren meddelelse om fejl i støtteansøgningen eller om en kontrol på stedet.

(31) Det bør effektivt overvåges, at bestemmelserne om de støtteordninger, der forvaltes inden for rammerne af det integrerede system, overholdes. Med henblik herpå og for at opnå et ensartet overvågningsniveau i alle medlemsstater bør der fastsættes detaljerede kriterier og tekniske procedurer for gennemførelsen af administrativ kontrol og kontrol på stedet, både hvad angår kriterierne for retten til støtte i henhold til støtteordningerne og krydsoverensstemmelsesforpligtelserne. Det er vigtigt for overvågningen, at der kan foretages kontrolbesøg på stedet. Derfor bør ansøgninger afvises, hvis en landbruger forsøger at forhindre et sådant kontrolbesøg på stedet.

(32) Kontrolbesøg på stedet af, om støttebetingelserne eller krydsoverensstemmelsesbetingelserne er overholdt, bør kun varsles, hvis det ikke bringer kontrollen i fare, og under alle omstændigheder bør der fastsættes passende frister. Fremgår det af særlige sektorbestemte regler for retsakter eller normer i forbindelse med krydsoverensstemmelse, at kontrollen på stedet skal være uanmeldt, bør disse regler overholdes.

(33) Medlemsstaterne bør, hvis det er påkrævet, kunne kombinere de forskellige kontroller.

(34) For at der effektivt kan opdages uregelmæssigheder i den administrative kontrol, bør der især fastsættes bestemmelser om krydskontrollens indhold. Uregelmæssigheder bør følges op ved hjælp af passende procedurer.

(35) En hyppig fejl, der konstateres i forbindelse med krydskontrollen, er en lidt for høj anmeldelse af det samlede landbrugsareal inden for en referenceparcel. Hvis to eller flere landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til samme støtteordning, indsender en støtteansøgning for en referenceparcel, og det samlede anmeldte areal overstiger landbrugsarealet, men differencen ligger inden for den tolerance, der er fastsat for opmåling af landbrugsparceller, bør medlemsstaterne af forenklingshensyn have mulighed for at reducere de pågældende arealer forholdsmæssigt. De berørte landbrugere bør dog kunne anfægte sådanne afgørelser.

▼B

(36) Når en medlemsstat gør brug af den mulighed, der er fastsat i artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, og der ydes betalinger for arealer eller husdyr, bør der anvendes samme kontrolprocent som i forbindelse med andre arealrelaterede betalinger eller betalinger for husdyr. For så vidt angår andre særlige støtteforanstaltninger, bør modtagerne betragtes som en særskilt population, som der gælder en særlig minimumskontrolprocent for.

(37) Det minimumsantal landbrugere, der skal kontrolleres på stedet som led i de forskellige støtteordninger, bør fastlægges. Vælger medlemsstaterne at anvende de forskellige husdyrstøtteordninger, bør de anvende en integreret bedriftsbaseret ordning for landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til disse ordninger.

(38) Opdages der væsentlige uregelmæssigheder og misligholdelser, bør det medføre, at kontrollen på stedet for det pågældende og/eller det efterfølgende år øges, så der opnås en acceptabel sikkerhed for, at de pågældende støtteansøgninger er korrekte. Ved udvidelsen af stikprøven i forbindelse med krydsoverensstemmelse bør den øgede kontrol rettes mod de pågældende retsakter eller normer.

(39) Kontrollen på stedet af landbrugere, der har indsendt støtteansøgninger, skal ikke nødvendigvis foretages som kontrol af hvert dyr eller hver landbrugsparcel. I nogle tilfælde kan kontrollen dog foretages som stikprøvekontrol. Hvis dette er tilladt, bør stikprøven dog være af et sådant omfang, at den giver et pålideligt og repræsentativt konfidensniveau. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt at udvide stikprøven til en fuldstændig kontrol. Medlemsstaterne bør fastlægge kriterier for udvælgelsen af den stikprøve, der skal kontrolleres.

(40) Den stikprøve, der udvælges med henblik på den minimumskontrol, der skal udføres på stedet, bør udvælges dels på grundlag af en risikoanalyse, dels tilfældigt. Den ansvarlige myndighed bør fastsætte risikofaktorerne, fordi den bedre er i stand til at vælge de relevante risikofaktorer. For at risikoanalyserne skal blive relevante og effektive, bør risikoanalysernes effektivitet vurderes og ajourføres hvert år på baggrund af de enkelte faktorers relevans, en sammenligning af resultaterne af en tilfældig og risikobaseret udvælgelse af stikprøver og de særlige forhold i de enkelte medlemsstater.

(41) For at kontrollen på stedet kan være effektiv, er det vigtigt, at de medarbejdere, der foretager kontrollen, får oplysning om grunden til, at bedriften er udvalgt til kontrol på stedet. Medlemsstaterne bør registrere oplysningerne herom.

(42) I nogle tilfælde er det relevant at foretage kontrol på stedet, før alle ansøgninger er modtaget, og medlemsstaterne bør derfor kunne udvælge en del af stikprøven, inden ansøgningsperioden er udløbet.

(43) For at give de nationale myndigheder og EF-organerne mulighed for at følge op på kontrollen på stedet bør kontroloplysningerne registreres i en kontrolrapport. Landbrugeren eller en repræsentant bør have mulighed for at underskrive rapporten. Ved kontrol på stedet, der foretages ved telemåling, bør medlemsstaterne dog

▼B

bemyndiges til kun at give landbrugeren mulighed herfor, hvis der konstateres uregelmæssigheder ved kontrollen. Uanset hvordan kontrollen på stedet foretages, bør landbrugeren have en kopi af rapporten, hvis der konstateres uregelmæssigheder.

(44) Kontrollen på stedet af arealrelaterede støtteordninger bør omfatte alle anmeldte landbrugsparceller for at kunne gennemføres korrekt. Af forenklingshensyn bør den fysiske fastslåelse af parcellerne dog kunne begrænses til en stikprøve på 50 % af parcellerne. Stikprøven bør dog være pålidelig og repræsentativ og udvides i tilfælde af uregelmæssigheder. Resultaterne af stikprøven bør dog ekstrapoleres til resten af populationen. Medlemsstaterne bør til kontrollen på stedet kunne anvende nogle tekniske værktøjer.

(45) Der bør fastlægges nærmere regler for bestemmelse af arealer, og hvilke opmålingsmetoder der skal anvendes, for at sikre en opmålingskvalitet, der svarer til den, som kræves i tekniske forskrifter på EF-plan.

(46) Erfaringen har vist, at det ved bestemmelsen af størrelsen af landbrugsparceller, der giver ret til arealstøtte, er nødvendigt at fastlægge den acceptable bredde af visse markelementer, navnlig hække, grøfter og mure. Ud fra særlige miljøhensyn bør der anvendes en vis fleksibilitet inden for de grænser, der lægges til grund ved fastsættelsen af de regionale udbytter.

(47) Det bør fastsættes, på hvilke betingelser landbrugsparceller med træer bør betragtes som støtteberettigede i forbindelse med de arealrelaterede støtteordninger. Det bør også fastsættes, hvilken administrativ procedure der skal følges i forbindelse med arealer, der udnyttes i fællesskab.

(48) Betingelserne for at anvende telemåling i forbindelse med kontrol på stedet bør fastlægges, og det bør fastsættes, at der skal foretages fysisk kontrol i de tilfælde, hvor billedanalysen ikke giver klare resultater. På grund af vejrforhold vil der fx kunne være tilfælde, hvor der ikke længere vil kunne anvendes telemåling til den yderligere kontrol på stedet, der skal gennemføres som følge af en forhøjelse af kontrolprocenten. I så fald gennemføres den på traditionel vis.

(49) I henhold til enkeltbetalingsordningen kan landbrugere, der har særlige rettigheder, modtage støtte, hvis de opfylder en bestemt aktivitetsbetingelse. Med henblik på en effektiv kontrol af den betingelse bør medlemsstaterne fastlægge procedurer for kontrol på stedet hos landbrugere, der har særlige rettigheder.

(50) På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for støtteordningen for frø, bomuld og sukker, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, 6 og 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, bør der fastsættes særlige kontrolbestemmelser.

(51) Ifølge artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 er hampesorter kun berettigede til direkte betalinger, hvis de har et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %. Til gennemførelse af denne regel bør det fastsættes, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere indholdet af tetrahydrocannabinol i hamp.

▼B

(52) Der bør desuden fastsættes en periode, inden for hvilken spindhamp ikke må høstes efter blomstring, så de kontrolforpligtelser, der er fastsat for disse afgrøder, kan gennemføres effektivt.

(53) Vælger en medlemsstat at anvende de forskellige husdyrstøtteordninger, og ansøges der om støtte i henhold til de pågældende støtteordninger, bør det fastlægges, hvornår kontrollen på stedet skal foregå, og hvad den mindst skal omfatte. For at det effektivt kan kontrolleres, om erklæringerne i støtteansøgningerne og meddelelserne til den elektroniske database for kvæg er korrekte, bør en væsentlig del af kontrolbesøgene udføres i den periode, hvor der er pligt til at holde dyrene på bedriften.

(54) Vælger en medlemsstat at anvende de forskellige støtteordninger for kvæg, bør det, da korrekt identifikation og registrering af kvæg er en betingelse for, at der kan ydes støtte i henhold til artikel 117 i forordning (EF) nr. 73/2009, sikres, at der kun ydes EF-støtte for kvæg, der er korrekt identificeret og registreret. Denne kontrol bør også omfatte kvæg, som der endnu ikke er ansøgt om støtte for, men som senere vil kunne omfattes af en støtteansøgning, fordi der for disse dyr som følge af støtteordningernes udformning i mange tilfælde først vil blive ansøgt om støtte, når de har forladt bedriften.

(55) Kontrollen på stedet af får og geder bør især gå på, om den periode, som dyrene skal holdes på bedriften, er overholdt, og om de er korrekt registreret.

(56) Vælger en medlemsstat at anvende slagtepræmien, bør der fastsættes særlige bestemmelser for den kontrol på stedet, der skal foretages på slagterierne for at fastslå, om de dyr, der er ansøgt om støtte for, er støtteberettigede, og om oplysningerne i den elektroniske database er korrekte. Medlemsstaterne bør bemyndiges til at anvende to forskellige fremgangsmåder ved udvælgelsen af slagterier til denne kontrol.

(57) Med hensyn til den slagtepræmie, der ydes efter eksport af kvæg, er der som følge af de forskellige kontrolformål behov for særlige bestemmelser, der kan supplere EF-kontrolbestemmelserne for eksport i almindelighed.

(58) Der er vedtaget særlige kontrolbestemmelser på grundlag af Kommissionens forordning (EF) nr. 1082/2003 af 23. juni 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår mindstekrav til den kontrol, der skal foretages i forbindelse med ordningen for identifikation og registrering af kvæg ([1]). Når der foretages kontrol i henhold til nævnte forordning, bør resultaterne anføres i kontrolrapporten med henblik på det integrerede system.

(59) Der bør desuden fastsættes bestemmelser om kontrolrapporten i tilfælde af kontrol på stedet på slagterier, eller når præmien ydes efter eksport. Hvis bestemmelserne i afsnit I i forordning (EF) nr. 1760/2000 eller i Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation

([1]) EUT L 156 af 25.6.2003, s. 9.

▼B

og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF ([1]) ikke overholdes, bør det for at opnå sammenhæng også fastsættes, at der skal sendes kopier af kontrolrapporterne til de myndigheder, som er ansvarlige for anvendelsen af nævnte forordninger.

(60) Gør en medlemsstat brug af muligheden for at yde særlig støtte, jf. artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, bør kontrolbestemmelserne i nærværende forordning så vidt muligt anvendes. Er det ikke muligt at anvende disse bestemmelser, bør medlemsstaterne sikre et tilsvarende kontrolniveau. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for kontrol af gensidige fondes betalingsansøgninger og for investeringer.

(61) Ved forordning (EF) nr. 73/2009 blev der indført krydsoverensstemmelsesforpligtelser for landbrugere, der modtager støtte i henhold til alle de ordninger for direkte støtte, der er opført i nævnte forordnings bilag I, og en ordning for nedsættelser og udelukkelser, hvis forpligtelserne ikke overholdes. Denne ordning gælder også for betalinger i henhold til artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007. Der bør fastsættes nærmere regler for denne ordning.

(62) Der bør fastsættes nærmere regler for, hvilke myndigheder der varetager kontrollen af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne i medlemsstaterne.

(63) I nogle tilfælde kan det være nyttigt for medlemsstaterne at udføre administrativ kontrol af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne. Kontrolinstrumenterne bør dog ikke være obligatoriske for medlemsstaterne.

(64) Det bør fastsættes, hvor stor en procentdel der mindst skal kontrolleres for, om krydsoverensstemmelsesforpligtelserne er overholdt. Kontrolprocenten bør fastsættes til 1 % af de landbrugere, som henhører under hver kontrolmyndigheds kompetenceområde, og de bør udvælges på grundlag af en passende risikoanalyse.

(65) Medlemsstaterne bør have mulighed for at nå minimumskontrolprocenten på kontrolmyndighedsniveau, på betalingsorganniveau eller i forbindelse med den enkelte retsakt eller norm eller gruppe af retsakter eller normer.

(66) Hvis der i den særlige lovgivning vedrørende retsakten og normerne er fastsat minimumskontrolprocenter, bør medlemsstaterne overholde disse. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at anvende en fælles kontrolprocent i forbindelse med krydsoverensstemmelseskontrol på stedet. Vælger medlemsstaterne denne mulighed, bør enhver misligholdelse, der konstateres i forbindelse med kontrollen på stedet i henhold til sektorlovgivningen, rapporteres og følges op i henhold til krydsoverensstemmelsesordningen.

(67) Ved forordning (EF) nr. 73/2009 er der indført bestemmelser, som i visse tilfælde kræver, at myndighederne sikrer sig, at landbrugeren har truffet afhjælpende foranstaltninger. For at undgå at svække kontrolordningen, især hvad angår stikprøver med

([1]) EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8.

▼B

henblik på krydsoverensstemmelseskontrol på stedet, bør det præciseres, at sådanne tilfælde ikke bør medregnes, når minimumskontrolprøven fastlægges.

(68) Stikprøven i forbindelse med krydsoverensstemmelseskontrol bør enten udvælges på grundlag af stikprøver af landbrugere, der er udvalgt til kontrol på stedet for så vidt angår kriterierne for støtteberettigelse, eller af den samlede population af landbrugere, der indsender ansøgninger om direkte betalinger. I sidstnævnte tilfælde bør der tillades forskellige muligheder.

(69) Udvælgelsen af stikprøver med henblik på kontrol på stedet af, om krydsoverensstemmelseskravene er overholdt, kan forbedres, hvis det i forbindelse med risikoanalysen er tilladt at tage hensyn til landbrugernes deltagelse i den bedriftsrådgivningsordning, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EF) nr. 73/2009, såvel som i de relevante certificeringsordninger. Det bør dog i denne forbindelse kunne dokumenteres, at landbrugere, der deltager i disse ordninger, udgør en mindre risiko end landbrugere, som ikke deltager i ordningerne.

(70) Kontrollen på stedet af, om krydsoverensstemmelseskravene er overholdt, vil generelt kræve flere besøg på samme bedrift. For at lette kontrollen både for landbrugerne og myndighederne kan kontrollen begrænses til et enkelt besøg. Hvornår dette kontrolbesøg skal aflægges bør præciseres. Medlemsstaterne bør dog sørge for, at der foretages en repræsentativ og effektiv kontrol af kravene og normerne inden for samme kalenderår.

(71) For at forenkle krydsoverensstemmelseskontrollen på stedet og udnytte den eksisterende kontrolkapacitet bedre bør kontrollen på den enkelte bedrift erstattes af administrativ kontrol eller kontrol på virksomhedsniveau, hvis det er muligt at opnå en lige så effektiv kontrol som ved kontrol på stedet.

(72) Medlemsstaterne bør desuden ved gennemførelsen af krydsoverensstemmelseskontrollen på stedet have mulighed for at gøre brug af objektive indikatorer, der er specifikke for bestemte krav eller normer. Indikatorerne bør imidlertid være direkte knyttet til de krav eller normer, som de repræsenterer, og omfatte alle de elementer, der skal kontrolleres.

(73) Der bør fastsættes nærmere regler for udarbejdelse af detaljerede og specifikke kontrolrapporter om krydsoverensstemmelse. De specialiserede kontrollører på dette område bør anføre eventuelle konstaterede forhold og angive, hvor alvorlige de er, så betalingsorganet kan fastsætte de relevante nedsættelser eller eventuelt træffe beslutning om udelukkelse fra direkte betalinger.

(74) Landbrugerne bør underrettes om enhver misligholdelse, der eventuelt konstateres i forbindelse med kontrol på stedet. Der bør fastsættes en frist for, hvornår landbrugerne senest skal have disse oplysninger. Overskrides fristen, bør det dog ikke betyde, at de pågældende landbrugere undgår de konsekvenser, som den konstaterede misligholdelse ellers ville afføde.

▼B

(75) Nedsættelser og udelukkelser bør fastsættes under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og de særlige problemer i forbindelse med tilfælde af force majeure, usædvanlige omstændigheder og naturbetingede forhold. I forbindelse med krydsoverensstemmelsesforpligtelserne kan der kun anvendes nedsættelser og udelukkelser, hvis landbrugeren har udvist forsømmelighed eller forsæt. Nedsættelser og udelukkelser bør differentieres efter uregelmæssighedens alvor og bør i den yderste konsekvens kunne medføre fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger for en bestemt periode. Hvad kriterierne for støtteberettigelse angår, bør der tages hensyn til de særlige forhold, der kendetegner de forskellige støtteordninger.

(76) For at give medlemsstaterne mulighed for at foretage en effektiv kontrol, navnlig kontrol af om krydsoverensstemmelsesforpligtelserne er overholdt, skal landbrugerne ifølge artikel 19, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009 anmelde alle de arealer, de råder over, uanset om de ansøger om støtte for disse arealer eller ej. Der bør etableres et system til sikring af, at landbrugerne opfylder denne forpligtelse.

(77) For at kunne bestemme arealer og beregne nedsættelser, bør det fastlægges, hvilke arealer der henhører under samme afgrødegruppe. Anmeldes et areal med henblik på at opnå støtte i henhold til mere end en støtteordning, bør det tages i betragtning flere gange.

(78) For at der kan udbetales støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, kræves der et tilsvarende antal betalingsrettigheder og støtteberettigede hektar. Hvis der er forskel mellem de anmeldte betalingsrettigheder og det anmeldte areal, bør det derfor fastsættes, at betalingen beregnes på grundlag af den mindste af disse størrelser. For at undgå beregninger baseret på rettigheder, der ikke eksisterer, bør det antal betalingsrettigheder, der lægges til grund ved beregningen, ikke overstige det antal betalingsrettigheder, landbrugerne har til rådighed.

(79) I forbindelse med ansøgninger om arealstøtte vedrører uregelmæssighederne normalt dele af arealer. Angivelse af et for stort areal for en parcel kan derfor modregnes ved angivelse af et for lille areal for andre parceller i samme afgrødegruppe. Det bør derfor fastsættes, at støtteansøgningen inden for en bestemt tolerancemargin blot justeres til det faktisk konstaterede areal, og at der kun foretages nedsættelser, hvis denne margin overskrides.

(80) I forbindelse med ansøgninger om arealrelaterede betalinger er forskellen mellem det samlede anmeldte areal i ansøgningen og det samlede areal, der er fastslået som støtteberettiget, desuden ofte ubetydelig. Det bør for at undgå mange småjusteringer af ansøgningerne bestemmes, at arealet i støtteansøgningen ikke ændres til det fastslåede areal, medmindre forskellen er af en vis størrelse.

(81) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for at tage hensyn til de særlige forhold i forbindelse med ansøgninger om støtte i henhold til støtteordningen for stivelseskartofler, frø og bomuld.

(82) Der bør gælde særlige regler for nedsættelse, hvis der forsætligt anmeldes et for stort areal.

(83) Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for beregningsgrundlaget for husdyrpræmier.

▼B

(84) Landbrugerne bør kunne udskifte kreaturer, får og geder på visse betingelser og inden for de grænser, der er tilladt ifølge de gældende sektorbestemmelser.

(85) I forbindelse med ansøgninger om husdyrstøtte fører uregelmæssigheder til, at det pågældende dyr ophører med at være støtteberettiget. Der bør foretages nedsættelser allerede fra det første dyr, for hvilket der konstateres en uregelmæssighed, men uanset nedsættelsens størrelse bør der anvendes en mindre hård sanktion, hvis der ikke konstateres uregelmæssigheder for mere end tre dyr. I alle andre tilfælde bør sanktionens omfang afhænge af, hvor stor en procentdel af dyrene der konstateres uregelmæssigheder for.

(86) For får og geder bør der fastsættes nogle særlige bestemmelser på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for sektoren.

(87) Hvis en landbruger som følge af naturlige omstændigheder ikke er i stand til at overholde forpligtelserne til at holde dyrene på bedriften som fastsat i sektorbestemmelserne, bør der ikke foretages nedsættelser og udelukkelser.

(88) Vælger en medlemsstat at anvende slagtepræmien, bør der som følge af den betydning slagterierne har for, at nogle af kvægstøtteordningerne anvendes korrekt, fastsættes bestemmelser for de tilfælde, hvor slagterier groft uagtsomt eller forsætligt udsteder urigtige attester eller erklæringer.

(89) Ydes den særlige støtte, jf. artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, som arealrelateret betaling eller betaling for dyr, bør de bestemmelser om nedsættelser og udelukkelser, der skal fastsættes herfor, så vidt muligt finde tilsvarende anvendelse. For andre tilfælde bør medlemsstaterne for hver særlig støtteforanstaltning fastsætte tilsvarende nedsættelser og udelukkelser.

(90) Oplysninger om resultaterne af krydsoverensstemmelseskontrol bør stilles til rådighed for alle betalingsorganer, der er ansvarlige for forvaltning af de forskellige betalinger omfattet af krydsoverensstemmelseskravene, så der kan foretages relevante nedsættelser i de tilfælde, hvor konstateringerne berettiger det.

(91) Hvis en medlemsstat beslutter ikke at anvende nedsættelser for mindre misligholdelser eller ikke at anvende nedsættelser på 100 EUR og derunder, jf. artikel 23, stk. 2, eller artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, bør der fastsættes bestemmelser for det tilfælde, at en landbruger undlader at træffe de relevante afhjælpende foranstaltninger.

(92) Hvad krydsoverensstemmelsesforpligtelserne angår, bør det ud over at nedsættelser og udelukkelser differentieres under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, fastsættes, at gentagne overtrædelser af den samme krydsoverensstemmelsesforpligtelse fra et givet tidspunkt skal behandles som en forsætlig misligholdelse, efter at landbrugeren er blevet advaret herom.

▼B

(93) Generelt bør der ikke foretages nedsættelser og udelukkelser i forbindelse med kriterierne for støtteberettigelse, hvis landbrugeren har givet faktisk korrekte oplysninger, eller hvis han på anden måde kan godtgøre, at han ikke har gjort sig skyldig i forsømmelser.

(94) Landbrugere, der på et eller andet tidspunkt giver de nationale myndigheder meddelelse om fejl i støtteansøgninger, bør ikke pålægges en nedsættelse eller udelukkelse uanset grunden til fejlen, forudsat at landbrugeren ikke har fået kendskab til, at myndighederne har til hensigt at foretage kontrol på stedet, og forudsat at myndighederne ikke allerede har underrettet landbrugeren om en uregelmæssighed i ansøgningen.

(95) Det samme bør gælde for ukorrekte data i den elektroniske database både med hensyn til kreaturer, der er ansøgt om støtte for, og for hvilke sådanne uregelmæssigheder ikke blot svarer til misligholdelse af en krydsoverensstemmelsesforpligtelse, men også overtrædelse af et støtteberettigelseskriterium, og med hensyn til kreaturer, der ikke er ansøgt om støtte for, og for hvilke sådanne uregelmæssigheder kun vedrører krydsoverensstemmelsesforpligtelserne.

(96) I artikel 31 i forordning (EF) nr. 73/2009 defineres tilfælde af force majeure og udsædvanlige omstændigheder, som skal anerkendes af medlemsstaterne. Er en landbruger som følge af sådanne tilfælde ude af stand til at opfylde sine forpligtelser, bør vedkommende ikke miste sin ret til støtte. Der bør dog fastsættes en frist for, hvornår landbrugeren senest skal give meddelelse om et sådant tilfælde.

(97) Det er en byrde for medlemsstaternes myndigheder at forvalte små beløb. Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til at undlade at udbetale støtte, der er under et vist minimum.

(98) Der bør vedtages særlige, detaljerede bestemmelser for at sikre, at de forskellige nedsættelser, der skal foretages i forbindelse med en eller flere støtteansøgninger fra samme landbruger, er rimelige. Desuden bør anvendelsen af de nedsættelser og udelukkelser, der er omhandlet i denne forordning, ikke være til hinder for yderligere sanktioner, som måtte følge af andre EF-bestemmelser eller af national ret.

(99) Det bør fastsættes, i hvilken rækkefølge de forskellige eventuelle nedsættelser i forbindelse med hver støtteordning skal beregnes. For at sikre, at de forskellige budgetlofter, der er fastsat for ordningerne for direkte støtte, overholdes, bør betalingerne nedsættes med en koefficient, hvis lofterne ellers ville blive overskredet.

(100) Artikel 7, 10 og 11 i forordning (EF) nr. 73/2009 indeholder bestemmelser om nedsættelser og eventuelt tilpasninger af summen af alle direkte betalinger til en landbruger for et kalenderår som følge af henholdsvis graduering og finansiel disciplin. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for grundlaget for beregning af disse nedsættelser og justeringer som led i beregningen af de betalinger, der skal foretages til landbrugerne.

▼B

(101) For at sikre ensartet anvendelse af princippet om god tro i hele EF, bør det i forbindelse med tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb fastlægges, på hvilke betingelser dette princip kan påberåbes, uden at dette berører behandlingen af de pågældende udgifter i forbindelse med regnskabsafslutningen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]).

(102) Der bør indføres regler, som skal gælde, hvis det konstateres, at en landbruger uretmæssigt har modtaget et antal betalingsrettigheder, eller at værdien af de enkelte betalingsrettigheder er forkert fastsat og tilfældet ikke er omfattet af artikel 137 i forordning (EF) nr. 73/2009. I nogle tilfælde, hvor de uretmæssige tildelinger af rettigheder ikke har nogen indflydelse på den samlede værdi, men kun antallet af de rettigheder, landbrugeren har modtaget, bør medlemsstaten korrigere tildelingen eller eventuelt rettighedernes art uden at nedsætte deres værdi. Bestemmelsen bør kun anvendes, hvis landbrugeren ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen. I nogle tilfælde svarer uretmæssigt tildelte rettigheder desuden til meget små beløb, og det vil være en stor administrativ byrde at inddrage dem. Af forenklingshensyn bør der, for at den administrative byrde skal stå i forhold til det beløb, der skal kræves tilbagebetalt, fastsættes et minimumsbeløb, der udløser kravet om tilbagebetaling. Det bør desuden fastsættes, hvad der skal ske, hvis sådanne betalingsrettigheder er blevet overdraget, og hvis overdragelser af betalingsrettigheder har fundet sted i strid med artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller artikel 43, artikel 62, stk. 1, artikel 62, stk. 2, og artikel 68, stk. 5, i forordning (EF) nr. 73/2009.

(103) Der bør fastsættes regler for konsekvenserne af overdragelse af hele bedrifter, der er underlagt visse forpligtelser ifølge ordningerne for direkte støtte, som det integrerede system gælder for.

(104) Generelt bør medlemsstaterne træffe de yderligere foranstaltninger, som er nødvendige for, at det integrerede system kan fungere efter hensigten. Medlemsstaterne bør yde hinanden gensidig bistand, hvis det er nødvendigt.

(105) Kommissionen bør underrettes om eventuelle foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at ændre deres gennemførelse af det integrerede system. For at Kommissionen effektivt kan overvåge det integrerede system, bør medlemsstaterne sende den årlige kontrolstatistikker. Medlemsstaterne bør desuden underrette Kommissionen om eventuelle foranstaltninger, de har truffet med henblik på at bevare permanente græsarealer, og om eventuelle nedsættelser, de har foretaget i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

(106) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsættes der regler for de beløb, der fremkommer ved graduering. En del af beløbene bør tildeles efter en fordelingsnøgle, hvilket der bør fastsættes regler for på grundlag af kriterierne i nævnte artikel.

([1]) EUT L 171 af 2.7.2005, s. 6.

▼B

(107) Nærværende forordning bør anvendes fra den 1. januar 2010. Forordning (EF) nr. 796/2004 bør derfor ophæves fra denne dato. Den bør dog fortsat anvendes i forbindelse med støtteansøgninger for produktionsår eller præmieperioder, der begynder inden den 1. januar 2010.

(108) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter og Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser for krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (i det følgende benævnt »det integrerede system«) som fastlagt i afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009 og gennemførelsesbestemmelser for krydsoverensstemmelse som omhandlet i artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007. Nærværende forordning indskrænker ikke anvendelsen af de særlige bestemmelser, der er fastsat i forordningerne om de enkelte støtteordninger.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 73/2009 anvendelse.

Endvidere forstås følgende ved:

(1) »landbrugsparcel«: et sammenhængende jordstykke, hvorpå én landbruger dyrker én afgrødegruppe; hvis der i forbindelse med denne forordning kræves en særskilt anmeldelse af anvendelsen af et areal inden for en afgrødegruppe, afgrænses landbrugsparcellen dog yderligere af denne særlige anvendelse, hvis det er nødvendigt; medlemsstaterne kan fastsætte flere kriterier for yderligere afgrænsning af en landbrugsparcel

(2) »permanente græsarealer«: permanente græsarealer som defineret i artikel 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1120/2009 ([1])

(3) »ordning for identifikation og registrering af kvæg«: den ordning for identifikation og registrering af kvæg, der er fastlagt ved forordning (EF) nr. 1760/2000

(4) »øremærke«: det øremærke til identifikation af de enkelte dyr, som er omhandlet i artikel 3, litra a), og artikel 4 i forordning (EF) nr. 1760/2000

([1]) Se side 1 i denne EUT.

▼B

(5) »elektronisk database for kvæg«: den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 3, litra b), og artikel 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000

(6) »dyrepas«: det dyrepas, der er omhandlet i artikel 3, litra c), og artikel 6 i forordning (EF) nr. 1760/2000

(7) »register«: det register, som brugere af dyr skal føre i overensstemmelse med henholdsvis artikel 5 i forordning (EF) nr. 21/2004 og artikel 3, litra d), og artikel 7 i forordning (EF) nr. 1760/2000

(8) »elementer af ordningen for identifikation og registrering af kvæg«: de elementer, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1760/2000

(9) »identifikationskode«: den identifikationskode, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1760/2000

(10) »uregelmæssigheder«: enhver form for overtrædelse af de bestemmelser, der gælder for ydelsen af den pågældende støtte

(11) »enkeltansøgning«: ansøgningen om direkte betalinger i forbindelse med enkeltbetalingsordningen og andre arealrelaterede støtteordninger

▼M3

(12) »arealrelaterede støtteordninger«: enkeltbetalingsordningen, arealrelaterede betalinger inden for rammerne af den særlige støtte og alle de støtteordninger, der er fastlagt i afsnit IV og V i forordning (EF) nr. 73/2009, undtagen dem, der er fastlagt i afsnit IV, afdeling 7, 10 og 11, undtagen den særskilte sukkerbetaling, der er fastlagt i forordningens artikel 126, undtagen den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling, der er fastlagt i forordningens artikel 127, og undtagen den særskilte betaling for bærfrugt, der er fastlagt i forordningens artikel 129

▼B

(13) »ansøgning om husdyrstøtte«: ansøgning om præmier for får og geder og betalinger for oksekød, jf. afsnit IV, afdeling 10 og 11, i forordning (EF) nr. 73/2009, og betalinger pr. dyr eller storkreatur i forbindelse med særlig støtte

(14) »særlig støtte«: den støtte, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009

(15) »anvendelse«: anvendelsen af arealer, hvad angår afgrødetype eller plantedække eller arealer uden afgrøde

(16) »kvægstøtteordninger«: de støtteordninger, der er omhandlet i artikel 108 i forordning (EF) nr. 73/2009

(17) »støtteordning for får og geder«: den støtteordning, der er omhandlet i artikel 99 i forordning (EF) nr. 73/2009

(18) »kvæg, der er ansøgt om støtte for«: kvæg, der er omfattet af en ansøgning om husdyrstøtte i henhold til kvægstøtteordningerne eller i forbindelse med særlig støtte

(19) »kvæg, der ikke er ansøgt om støtte for«: kvæg, der endnu ikke er omfattet af en ansøgning om husdyrstøtte, men som er potentielt støtteberettigede i henhold til kvægstøtteordningerne

(20) »potentielt støtteberettiget dyr«: et dyr, der principielt opfylder betingelserne for ydelse af støtte i det pågældende ansøgningsår

▼M3

(21) »periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften«: den periode, hvor et dyr, som der er ansøgt om støtte for, skal holdes på bedriften, jf. artikel 35, stk. 3, og artikel 61, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1121/2009 ([1])

▼B

(22) »bruger af dyr«: enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for dyr, også midlertidigt, herunder under transport eller på et marked

(23) »fastslået areal«: det areal, for hvilket alle de fastsatte støttebetingelser er opfyldt; i forbindelse med enkeltbetalingsordningen kan det anmeldte areal kun anses for at være fastslået, hvis det faktisk er knyttet til et tilsvarende antal betalingsrettigheder

(24) »fastslået dyr«: et dyr, for hvilket alle de fastsatte støttebetingelser er opfyldt

(25) »præmieperiode«: den periode, som støtteansøgninger vedrører uanset indsendelsestidspunktet

(26) »geografisk informationssystem« (i det følgende benævnt »GIS«): de elektroniske geografiske informationssystemteknikker, som er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 73/2009

(27) »referenceparcel«: geografisk afgrænset areal med en entydig identifikation på grundlag af GIS i medlemsstatens identifikationssystem som omhandlet i artikel 15 i forordning (EF) nr. 73/2009

(28) »geografisk materiale«: kort eller andre dokumenter, der benyttes til meddelelse af GIS-oplysninger mellem støtteansøgerne og medlemsstaterne

(29) »nationalt koordinatsystem«: et system som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ([2]), som muliggør standardiserede opmålinger og entydig identifikation af landbrugsparceller i hele den pågældende medlemsstat

(30) »betalingsorgan«: de myndigheder og organer, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1290/2005

(31) »krydsoverensstemmelse«: overholdelse af de lovbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i henhold til artikel 5 og 6 i forordning (EF) nr. 73/2009

(32) »krydsoverensstemmelsesområde«: de forskellige områder, der er omfattet af lovbestemte forvaltningskrav, jf. artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, og betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6 i nævnte forordning

(33) »retsakt«: hvert enkelt direktiv og hver enkelt forordning, der er anført i bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009

([1]) EUT L 316 af 2.12.2009, s. 27.
([2]) EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1.

▼B

(34) »normer«: de normer, der er fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EF) nr. 73/2009 og bilag III til samme forordning, og de forpligtelser til at bevare permanente græsarealer, som er fastlagt i nærværende forordnings artikel 4

(35) »krav«: anvendt i forbindelse med krydsoverensstemmelse hvert enkelt lovbestemt forvaltningskrav, der følger af en af de i bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009 nævnte artikler i en given retsakt, og som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt

(36) »misligholdelse«: enhver tilsidesættelse af krav og normer

(37) »specialiserede kontrolorganer«: de nationale kontrolmyndigheder, der er nævnt i artikel 48 i nærværende forordning, og som i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 er ansvarlige for at sikre, at de lovbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand overholdes

(38) »fra betaling«: ved anvendelsen af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne, jf. artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, fra den 1. januar det år, der følger efter det kalenderår, hvor den første betaling fandt sted.

AFSNIT II

BEVARELSE AF PERMANENTE GRÆSAREALER

Artikel 3

Bevarelse af permanente græsarealer på medlemsstatsplan

1. Bortset fra de undtagelser, der følger af artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, sikrer medlemsstaterne i henhold til nævnte stykkes første afsnit, at den andel, som de permanente græsarealer udgør af det samlede landbrugsareal, bevares. Denne forpligtelse gælder på nationalt eller regionalt plan.

Hvis det absolutte areal med permanente græsarealer, der er beregnet ifølge nærværende artikels stk. 4, litra a), stk. 5, litra a), stk. 6, litra a) og stk. 7, litra a), bevares, anses forpligtelsen i artikel 6, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 dog for at være opfyldt.

2. Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 sikrer medlemsstaterne, at den i nærværende artikels stk. 1 nævnte andel, som de permanente græsarealer udgør, ikke mindskes med mere end 10 % i forhold til andelen for det relevante referenceår, jf. artikel 6, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning (i det følgende benævnt »referenceandelen«).

3. Den andel, der er omhandlet i stk. 1, konstateres hvert år på grundlag af de arealer, som landbrugerne anmelder for det pågældende år.

4. For andre medlemsstater end de nye medlemsstater beregnes referenceandelen således:

a) De permanente græsarealer er de arealer, som landbrugerne i 2003 anmeldte som permanente græsarealer, samt de permanente græsarealer, der i 2005 blev anmeldt i overensstemmelse med

▼B

artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004, og som ikke blev anmeldt til nogen anden anvendelse end græsarealer i 2003, medmindre landbrugeren kan godtgøre, at arealet ikke var permanent græsareal i 2003.

Arealer, der i 2005 blev anmeldt som permanente græsarealer, og som i 2003 var berettiget til arealbetalingen for markafgrøder i henhold til artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 ([1]), medregnes ikke.

Arealer, der var permanente græsarealer i 2003, og som er blevet tilplantet med skov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, medregnes ikke.

b) Det samlede landbrugsareal er det samlede landbrugsareal, som landbrugerne anmeldte i 2005.

5. For de nye medlemsstater, der ikke har anvendt den generelle arealbetalingsordning for 2004 i henhold til artikel 143b i forordning (EF) nr. 1782/2003, beregnes referenceandelen således:

a) De permanente græsarealer er de arealer, som landbrugerne i 2004 anmeldte som permanente græsarealer, samt de permanente græsarealer, der i 2005 blev anmeldt i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004, og som ikke blev anmeldt til nogen anden anvendelse end græsarealer i 2004, medmindre landbrugeren kan godtgøre, at arealet ikke var permanent græsareal i 2004.

Arealer, der i 2005 blev anmeldt som permanente græsarealer, og som i 2004 var berettiget til arealbetalingen for markafgrøder i henhold til artikel 1, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1251/1999, medregnes ikke.

Arealer, der var permanente græsarealer i 2004, og som er blevet tilplantet med skov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, medregnes ikke.

b) Det samlede landbrugsareal er det samlede landbrugsareal, som landbrugerne anmeldte i 2005.

6. For de nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning for 2004 i henhold til artikel 143b i forordning (EF) nr. 1782/2003, beregnes referenceandelen således:

a) De permanente græsarealer er de permanente græsarealer, som landbrugerne anmeldte i 2005 i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004.

Arealer, der var permanente græsarealer i 2005, og som er blevet tilplantet med skov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, medregnes ikke.

b) Det samlede landbrugsareal er det samlede landbrugsareal, som landbrugerne anmeldte i 2005.

7. For Bulgarien og Rumænien beregnes referenceandelen således:

a) De permanente græsarealer er de permanente græsarealer, som landbrugerne anmeldte i 2007 i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004.

Arealer, der var permanente græsarealer i 2005, og som er blevet tilplantet med skov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, medregnes ikke.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.

▼B

b) Det samlede landbrugsareal er det samlede landbrugsareal, som landbrugerne anmeldte i 2007.

▼M8

7a. For Kroatien beregnes referenceandelen således:

a) De permanente græsarealer er de permanente græsarealer, som landbrugerne anmeldte i 2013 i henhold til artikel 13, stk. 8, i denne forordning.

Arealer, der var permanente græsarealer i 2013, og som er blevet tilplantet med skov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, medregnes ikke.

b) Det samlede landbrugsareal er det samlede landbrugsareal, som landbrugerne anmeldte i 2013.

▼B

8. Viser objektive elementer, at udviklingen i andelen ikke afspejler den faktiske udvikling i de permanente græsarealer, tilpasser medlemsstaterne referenceandelen. I så fald skal Kommissionen straks have meddelelse om tilpasningen og begrundelsen herfor.

Artikel 4

Bevarelse af permanente græsarealer på bedriftsplan

1. Hvis det konstateres, at den andel, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, i nærværende forordning, falder, skal den pågældende medlemsstat på nationalt eller regionalt plan pålægge de landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til en af ordningerne for direkte støtte, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, forpligtelse til ikke at omlægge permanente græsarealer uden forudgående tilladelse.

Hvis den tilladelse, der er nævnt i første afsnit, er betinget af, at et areal udlægges som permanent græsareal, betragtes dette areal fra den første omlægningsdag som permanent græsareal uanset definitionen i artikel 2, nr. 2). Disse arealer skal anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder i fem år i træk fra omlægningstidspunktet.

2. Hvis det konstateres, at den forpligtelse, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, i nærværende forordning, ikke kan opfyldes, skal den pågældende medlemsstat ud over de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til nærværende artikels stk. 1, på nationalt eller regionalt plan pålægge de landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til en af ordningerne for direkte støtte, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, og som råder over arealer, som er blevet omlagt fra permanente græsarealer til arealer til andre anvendelser, forpligtelse til at genomlægge arealer til permanente græsarealer.

Forpligtelsen gælder for arealer, der er blevet omlagt til andre anvendelser siden starten på den fireogtyvemånedersperiode, der ligger før den dato, der i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i nærværende forordning var sidste frist for indsendelse af enkeltansøgninger i den pågældende medlemsstat.

I så fald skal landbrugerne genomlægge en procentdel af det pågældende areal til permanente græsarealer eller udlægge et tilsvarende areal som permanente græsarealer. Procentdelen beregnes på grundlag af det areal, den pågældende landbruger har omlagt til andre anvendelser, og det areal, der er nødvendigt for at genoprette ligevægten.

▼B

Hvis sådanne arealer er blevet overdraget efter omlægningen til andre anvendelser, gælder forpligtelsen dog kun, hvis overdragelsen har fundet sted, efter at forordning (EF) nr. 796/2004 trådte i kraft.

Uanset artikel 2, nr. 2, betragtes arealer, der er blevet genomlagt eller udlagt til permanente græsarealer, allerede fra tidspunktet for genomlægningen eller udlægningen som »permanente græsarealer«. Disse arealer skal anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder i fem år i træk fra omlægningstidspunktet.

3. Den forpligtelse, der er fastsat for landbrugerne i stk. 1 og 2, finder dog ikke anvendelse, hvis landbrugerne som led i programmer har udlagt permanente græsarealer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 ([1]), (EF) nr. 1257/1999 ([2]) og (EF) nr. 1698/2005 ([3]).

DEL II

DET INTEGREREDE FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEM

AFSNIT I

SYSTEMKRAV OG KRYDSOVERENSSTEMMELSE

KAPITEL I

Identifikations- og registreringssystem

Artikel 5

Identifikation af landbrugere

Det enkeltsystem til registrering af hver enkelt landbrugers identitet, der er foreskrevet i artikel 15, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal sikre en entydig identifikation af alle støtteansøgninger, der indsendes af samme landbruger, uden at anvendelsen af artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning dog derved indskrænkes.

Artikel 6

Identifikation af landbrugsparceller

1. Det system til identifikation af landbrugsparceller, der er nævnt i artikel 17 i forordning (EF) nr. 73/2009, anvendes på referenceparcelniveau, såsom parceller i matriklen eller markblokke, så der sikres en entydig identifikation af hver enkelt referenceparcel.

For hver referenceparcel bestemmes det maksimale støtteberettigede areal i forbindelse med enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning. GIS skal anvendes på grundlag af et nationalt koordinatsystem. Anvendes der forskellige koordinatsystemer, skal de være kompatible inden for samme medlemsstat.

([1]) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85.
([2]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.
([3]) EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

▼B

Medlemsstaterne sørger desuden for, at landbrugsparcellerne identificeres pålideligt, og kræver bl.a., at enkeltansøgningen vedlægges oplysninger eller dokumenter, som de ansvarlige myndigheder fastlægger, og som gør det muligt at stedfæste og opmåle den enkelte landbrugsparcel.

▼M1

2. Medlemsstaterne vurderer årligt kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparceller. Vurderingen omfatter følgende kvalitetsaspekter:

a) korrekt opgørelse af det maksimale støtteberettigede areal

b) andel og fordeling af referenceparceller, hvis maksimale støtteberettigede areal omfatter ikke-støtteberettigede arealer, eller som ikke tager hensyn til landbrugsarealet

c) inddeling i kategorier af referenceparceller, hvis maksimale støtteberettigede areal omfatter ikke-støtteberettigede arealer, eller som ikke tager hensyn til landbrugsarealet

d) forekomst af referenceparceller med kritiske fejl

e) forhold mellem det anmeldte areal og det maksimale støtteberettigede areal i referenceparcellerne

f) antal referenceparceller i procent, som er ændret i løbet af årene

g) antal uregelmæssigheder konstateret i forbindelse med kontrollen på stedet.

Ved gennemførelsen af den vurdering, der er omhandlet i første afsnit, skal medlemsstaterne:

a) anvende oplysninger, som sætter dem i stand til at vurdere den aktuelle situation på parcelniveau

b) udvælge en tilstrækkeligt repræsentativ stikprøve blandt samtlige referenceparceller.

Senest den 31. januar i året efter det pågældende kalenderår sender medlemsstaterne Kommissionen en vurderingsrapport og, hvis det er relevant, meddeler Kommissionen de afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes, samt fristen for gennemførelsen af disse. For kalenderåret 2010 sendes disse oplysninger dog til Kommissionen senest den 28. februar 2011.

▼B

Artikel 7

Identifikation og registrering af betalingsrettigheder

1. Det system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, der er foreskrevet i artikel 18 i forordning (EF) nr. 73/2009, skal være et elektronisk register på nationalt plan og skal, navnlig hvad angår den krydskontrol, der er foreskrevet i artikel 28 i nærværende forordning, sikre en effektiv sporing af betalingsrettighederne, især med hensyn til følgende elementer:

a) indehaver

b) værdi

c) fastlæggelsesdato

d) dato for seneste anvendelse

e) oprindelse, navnlig hvad angår tildeling (oprindelig eller national reserve), køb, forpagtning eller arv

▼M8

f) rettighedens art, navnlig særlige rettigheder, jf. artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009, betalingsrettigheder fra den særlige nationale minerydningsreserve i Kroatien, jf. artikel 57a, punkt 10, i forordning (EF) nr. 73/2009, rettigheder tildelt i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009 og betalingsrettigheder, for hvilke der gælder en undtagelse som fastsat i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009

▼B

g) eventuelt regionale restriktioner.

2. Medlemsstater, der har mere end et betalingsorgan, kan beslutte, at det elektroniske register skal føres ved de enkelte betalingsorganer. Den pågældende medlemsstat sørger i så fald for, at de forskellige registre er indbyrdes kompatible.

KAPITEL II

Krydsoverensstemmelse

Artikel 8

Kontrolsystem for krydsoverensstemmelse

1. Medlemsstaterne indfører et system, der sikrer en effektiv kontrol med, at der er krydsoverensstemmelse. Systemet skal i overensstemmelse med afsnit III, kapitel III, i denne del navnlig indeholde bestemmelser om følgende:

a) hvis den ansvarlige kontrolmyndighed ikke er betalingsorganet, formidling af de nødvendige oplysninger om de landbrugere, der ansøger om direkte betalinger, fra betalingsorganet til de specialiserede kontrolorganer og/eller, hvis det er relevant, via den koordineringsmyndighed, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009

b) de metoder, der skal anvendes ved udvælgelsen af stikprøver

c) oplysninger om arten og omfanget af den kontrol, der skal foretages

d) kontrolrapporter med oplysning om de konstaterede misligholdelser og en vurdering af, hvor alvorlige, omfattende, varige og hyppige de er

e) hvis den ansvarlige kontrolmyndighed ikke er betalingsorganet, formidling af kontrolrapporter fra de specialiserede kontrolorganer enten til betalingsorganet eller til den koordineringsmyndighed, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, eller til begge

f) betalingsorganets anvendelse af nedsættelser og udelukkelser.

2. Medlemsstaterne kan fastlægge en procedure, ifølge hvilken landbrugeren giver betalingsorganet de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå de krav og normer, der gælder for ham.

▼B

Artikel 9

Betaling af støtte i forbindelse med krydsoverensstemmelseskontrol

Hvis kontrollen af krydsoverensstemmelse, jf. afsnit III, kapitel III, i denne del, ikke kan afsluttes inden betalingen, skal enhver uretmæssigt udbetalt støtte kræves tilbagebetalt i overensstemmelse med artikel 80.

AFSNIT II

STØTTEANSØGNINGER

KAPITEL I

Enkeltansøgningen

Artikel 10

Almindelige bestemmelser vedrørende enkeltansøgningen

1. Medlemsstaterne kan beslutte, at alle ansøgninger om støtte i henhold til afsnit III og IV i forordning (EF) nr. 73/2009 skal være omfattet af enkeltansøgningen. I så fald finder kapitel II til V i nærværende afsnit tilsvarende anvendelse, for så vidt angår de særlige krav, der er fastlagt for ansøgning om støtte i henhold til de pågældende ordninger.

2. Hvis der med hensyn til en og samme landbruger er mere end et betalingsorgan, der er ansvarligt for forvaltningen af støtteordninger, for hvilke der skal indgives enkeltansøgning, træffer den pågældende medlemsstat foranstaltninger til at sikre, at de oplysninger, der skal anføres i enkeltansøgningen, videregives til alle de involverede betalingsorganer.

Artikel 11

Tidspunkt for indgivelse af enkeltansøgningen

1. En landbruger, der ansøger om støtte i henhold til de arealrelaterede støtteordninger, må kun indgive en enkeltansøgning om året.

En landbruger, der ikke ansøger om støtte i henhold til de arealrelaterede støtteordninger, men ansøger om støtte i henhold til en anden af de støtteordninger, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, eller om støtte i henhold til artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007, skal, hvis han råder over landbrugsarealer indgive en enkeltansøgning, hvori han anfører disse arealer i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 13.

En landbruger, der kun skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, indgiver en enkeltansøgning hvert kalenderår, hvor disse forpligtelser gælder.

Medlemsstaterne kan dog fritage landbrugerne for de forpligtelser, der er omhandlet i andet og tredje afsnit, hvis de ansvarlige myndigheder har adgang til de pågældende oplysninger som led i andre forvaltnings- og kontrolsystemer, som er forenelige med det integrerede system i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EF) nr. 73/2009.

▼B

2. Enkeltansøgningen skal indgives inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, og som ikke må være senere end den 15. maj. Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige kan dog fastsætte en senere frist, som dog ikke må være senere end den 15. juni.

Ved fastsættelsen af denne frist tager medlemsstaterne hensyn til, hvor lang tid der er nødvendig, for at alle data kan foreligge med henblik på en korrekt administrativ og finansiel forvaltning af støtten, og sørger for, at der kan planlægges en effektiv kontrol.

Der kan efter proceduren i artikel 141, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 gives tilladelse til, at de frister, der er nævnt i første afsnit i nærværende stykke, forlænges for bestemte områder, hvor usædvanlige vejrforhold bevirker, at de normale frister ikke kan anvendes.

Artikel 12

Enkeltansøgningens indhold

1. Enkeltansøgningen skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig følgende:

a) landbrugerens identitet

b) den eller de pågældende støtteordninger

c) identifikation af betalingsrettighederne i overensstemmelse med det system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, der i artikel 7 er fastsat for enkeltbetalingsordningen

d) oplysninger til identifikation af alle bedriftens landbrugsparceller, oplysninger om parcellernes størrelse, udtrykt i ha med to decimaler, deres beliggenhed og eventuelt anvendelse, samt angivelse af, om landbrugsparcellerne vandes

e) en erklæring fra landbrugeren om, at vedkommende er bekendt med de betingelser, der gælder for de pågældende støtteordninger.

2. Med henblik på identifikationen af betalingsrettigheder, jf. stk. 1, litra c), skal de fortrykte skemaer, der stilles til rådighed for landbrugeren, jf. artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, indeholde identifikation af betalingsrettighederne i overensstemmelse med identifikations- og registreringssystemet, jf. artikel 7 i nærværende forordning.

3. Med henblik på identifikationen af alle bedriftens landbrugsparceller, jf. stk. 1, litra d), skal de fortrykte skemaer, der stilles til rådighed for landbrugeren, jf. artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, indeholde oplysning om det maksimumsareal pr. referenceparcel, der er støtteberettiget i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning. Desuden skal det geografiske materiale, der sendes til landbrugeren i henhold til nævnte bestemmelse, angive referenceparcellernes afgrænsning og deres entydige identifikation, og landbrugeren skal angive hver landbrugsparcels beliggenhed.

4. Ved indgivelsen af ansøgningen skal landbrugeren rette i det fortrykte skema, som er nævnt i stk. 2 og 3, hvis der er indtrådt ændringer, fx at der er overdraget betalingsrettigheder i henhold til artikel 43 i forordning (EF) nr. 73/2009, eller hvis oplysningerne i det fortrykte skema er forkerte.

▼B

Vedrører rettelsen referenceparcellens areal, skal landbrugeren oplyse de pågældende landbrugsparcellers nye areal og angive referenceparcellens eventuelle nye afgrænsning.

5. Det første år enkeltbetalingsordningen anvendes, kan medlemsstaterne fravige nærværende artikel og artikel 13, hvis betalingsrettighederne ikke er endeligt fastlagt på den dato, der er fastsat som sidste frist for indgivelse af enkeltansøgningen.

De undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i første afsnit, gælder også for det første år, hvor der indlemmes nye sektorer i enkeltbetalingsordningen og betalingsrettighederne endnu ikke er endeligt fastlagt for de landbrugere, som berøres heraf.

Artikel 13

Særlige krav vedrørende enkeltansøgningen og anmeldelser i forbindelse med særlige arealanvendelser

1. Har en landbruger til hensigt at producere hamp i overensstemmelse med artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009, skal enkeltansøgningen indeholde:

a) alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere de parceller, der er tilsået med hamp, med angivelse af de anvendte frøsorter

b) oplysning om de mængder udsæd, der er anvendt (kg/ha)

c) de officielle etiketter fra frøemballagen i overensstemmelse med Rådets direktiv 2002/57/EF ([1]), særlig artikel 12, eller andre dokumenter, som medlemsstaten anerkender som ligestillede.

Uanset første afsnit, litra c), skal etiketterne, hvis udsåningen finder sted efter fristen for indgivelse af enkeltansøgningen, dog forelægges senest den 30. juni. Hvis etiketterne også skal indsendes til andre nationale myndigheder, kan medlemsstaterne fastsætte, at etiketterne skal returneres til landbrugeren, når de er blevet forelagt i henhold til nævnte bestemmelse. De returnerede etiketter skal mærkes med, at de er blevet anvendt til en ansøgning.

▼M3

_____

▼B

5. Ved ansøgning om afgrødespecifik betaling for bomuld, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal enkeltansøgningen indeholde følgende:

a) navnet på den anvendte bomuldsfrøsort

b) eventuelt navn og adresse på den godkendte brancheorganisation, som landbrugeren er medlem af.

▼M3

6. Ved ansøgning om overgangsbetalinger for frugt og grøntsager, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal enkeltansøgningen indeholde en kopi af forarbejdningskontrakten eller leveringstilsagnet, jf. artikel 32 i forordning (EF) nr. 1121/2009.

([1]) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74.

▼B

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at den information, der er nævnt i første afsnit, kan gives særskilt på et senere tidspunkt, dog ikke senere end den 1. december det år, hvor ansøgningen er indgivet.

7. Ved ansøgning om en arealrelateret foranstaltning i forbindelse med særlig støtte skal enkeltansøgningen indeholde de dokumenter, som medlemsstaten forlanger.

▼M3

8. Arealanvendelser som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 og som anført i bilag VI til nævnte forordning og arealer, der er anmeldt til den særlige støtte i henhold til artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, skal, hvis det ikke er nødvendigt at anmelde disse arealer i henhold til nærværende artikel, anmeldes under et særskilt punkt i enkeltansøgningen.

▼B

Arealanvendelser, der ikke vedrører de støtteordninger, der er fastsat i afsnit III, IV og V i forordning (EF) nr. 73/2009, og heller ikke er anført i forordningens bilag VI, skal anmeldes under et eller flere punkter vedrørende »andre anvendelser«.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at første og andet afsnit ikke finder anvendelse, hvis myndighederne har adgang til de pågældende oplysninger i forbindelse med andre forvaltnings- og kontrolsystemer, som er forenelige med det integrerede system i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EF) nr. 73/2009.

9. Hver medlemsstat fastlægger den minimumsstørrelse, en landbrugsparcel skal have, for at den kan danne grundlag for en ansøgning. Denne minimumsstørrelse må dog højst være på 0,3 ha.

Artikel 14

Ændringer af enkeltansøgningen

1. Når fristen for indgivelse af enkeltansøgningen er udløbet, kan der tilføjes individuelle landbrugsparceller eller individuelle betalingsrettigheder i enkeltansøgningen, forudsat at kravene i de pågældende støtteordninger overholdes.

Ændringer med hensyn til anvendelsen eller støtteordningen for individuelle landbrugsparceller eller betalingsrettighederne, som allerede er anmeldt i enkeltansøgningen, kan foretages på samme betingelser.

Hvis ændringer som omhandlet i første og andet afsnit har indflydelse på bilag eller kontrakter, som skal forelægges, er det også tilladt at foretage de tilsvarende ændringer i sådanne dokumenter eller kontrakter.

2. Ændringer foretaget i medfør af stk. 1 i nærværende artikel skal meddeles den ansvarlige myndighed skriftligt senest den 31. maj det pågældende kalenderår og for Estlands, Letlands, Litauens, Finlands og Sveriges vedkommende senest den 15. juni, idet dette dog ikke indebærer nogen ændring af de frister, Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige i medfør af artikel 11, stk. 2, første afsnit, fastsætter for indgivelsen af enkeltansøgningen.

▼M3

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte en tidligere frist for meddelelse af ændringer. Denne frist må imidlertid tidligst fastsættes til 15 kalenderdage efter den dato, der i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, er fastsat som sidste frist for indgivelse af enkeltansøgningen.

▼B

3. Hvis den ansvarlige myndighed allerede har underrettet landbrugeren om uregelmæssigheder i enkeltansøgningen, eller hvis den har meddelt landbrugeren, at den har til hensigt at foretage kontrol på stedet, og der ved en sådan kontrol konstateres uregelmæssigheder, er ændringer som omhandlet i stk. 1 dog ikke tilladt for de landbrugsparceller, uregelmæssighederne vedrører.

KAPITEL II

Ansøgninger om betalingsrettigheder

Artikel 15

Tildeling eller forhøjelse af betalingsrettigheder

▼M8

1. Ansøgninger om tildeling eller eventuelt forhøjelse af betalingsrettigheder inden for rammerne af enkeltbetalingsordningen skal indgives inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, dog ikke senere end den 15. maj det første år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes, hvor der indlemmes koblet støtte, hvor artikel 46, 47 og 48 i forordning (EF) nr. 73/2009 anvendes, eller de år, hvor artikel 41, 57, 57a eller artikel 68, stk. 1, litra c), i samme forordning anvendes. Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige kan dog fastsætte en senere dato, som ikke må ligge efter den 15. juni.

▼B

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at ansøgningen om tildeling af betalingsrettigheder skal indgives samtidig med ansøgningen om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen.

KAPITEL III

Ansøgninger om husdyrstøtte

Artikel 16

Krav til ansøgninger om husdyrstøtte

1. En ansøgning om husdyrstøtte skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig følgende:

a) landbrugerens identitet

b) en henvisning til enkeltansøgningen, hvis der allerede er indgivet en sådan

c) antallet af dyr af hver art, som der ansøges om støtte for, og for kvægs vedkommende dyrenes identifikationskode

d) eventuelt et tilsagn fra landbrugeren om, at han vil holde de dyr, der er nævnt i litra c), på sin bedrift i den periode, dyrene skal holdes på bedriften, og oplysning om det eller de steder, hvor dyrene vil blive holdt, med angivelse af den eller de pågældende perioder

e) eventuelt det individuelle loft for de pågældende dyr

▼B

f) eventuelt den individuelle referencemængde for mælk, som landbrugeren rådede over den 31. marts eller, hvis medlemsstaten beslutter at gøre brug af undtagelsesbestemmelsen i artikel 85 i forordning (EF) nr. 1121/2009, den 1. april det pågældende kalenderår; er denne mængde ikke kendt på tidspunktet for ansøgningens indgivelse, sendes oplysningen om mængden snarest muligt til den ansvarlige myndighed

g) en erklæring fra landbrugeren om, at han er bekendt med betingelserne vedrørende den pågældende støtte.

Flyttes dyrene til et andet sted i løbet af den periode, hvor de skal holdes på bedriften, skal landbrugeren forinden skriftligt underrette den ansvarlige myndighed herom, medmindre den pågældende medlemsstat beslutter ikke at forlange disse oplysninger, og forudsat at den elektroniske database for kvæg giver den sikkerhed og er iværksat i et sådant omfang, som er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger, og oplysningerne i den er tilstrækkelige til at fastslå, hvor dyrene befinder sig.

2. Medlemsstaterne sikrer brugerne af dyr ret til uden begrænsninger med rimelige mellemrum og uden større forsinkelse at få oplysning fra den ansvarlige myndighed om de data, der i den elektroniske database for kvæg vedrører ham og hans dyr. Når landbrugeren indgiver sin støtteansøgning, skal han samtidig afgive en erklæring om, at de pågældende oplysninger er korrekte og fuldstændige, eller i givet fald rette forkerte eller tilføje manglende oplysninger.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at nogle af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, ikke skal anføres i støtteansøgningen, hvis den ansvarlige myndighed allerede har fået meddelelse om dem.

Medlemsstaterne kan navnlig indføre procedurer, ifølge hvilke der kan benyttes data i den elektroniske database for kvæg i forbindelse med støtteansøgningen, forudsat at den elektroniske database for kvæg giver den sikkerhed og er iværksat i et sådant omfang, som er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger. Procedurerne kan bestå i en ordning, ifølge hvilken landbrugeren kan ansøge om støtte for alle de dyr, der på grundlag af oplysningerne i den elektroniske database for kvæg på en af medlemsstaten fastsat dato berettiger til støtte. I så fald træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre:

a) at begyndelses- og slutdatoerne for de relevante perioder, hvor dyrene skal holdes på bedriften, i overensstemmelse med den pågældende støtteordning er blevet klart fastlagt, og at landbrugeren er bekendt hermed

b) at landbrugeren er bekendt med, at alle potentielt støtteberettigede dyr, som konstateres ukorrekt identificeret og registreret ifølge ordningen for identifikation og registrering af kvæg, vil blive betragtet som dyr, for hvilke der er konstateret uregelmæssigheder, jf. artikel 65 i nærværende forordning.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at nogle af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan eller skal sendes via et eller flere organer, som de har godkendt. Landbrugeren er dog fortsat ansvarlig for de fremsendte data.

▼B

KAPITEL IV

▼M3

Støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, særskilt sukkerbetaling, særskilt frugt- og grøntsagsbetaling og særskilt betaling for bærfrugt

▼B

Artikel 17

▼M3

Krav til ansøgninger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, særskilt sukkerbetaling, særskilt frugt- og grøntsagsbetaling og særskilt betaling for bærfrugt

1. Landbrugere, der ansøger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, særskilt sukkerbetaling, jf. artikel 126 i samme forordning, særskilt frugt- og grøntsagsbetaling, jf. artikel 127 i samme forordning og særskilt betaling for bærfrugt, jf. artikel 129 i samme forordning, skal indgive en støtteansøgning, som indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig:

▼B

a) landbrugerens identitet

b) en erklæring fra landbrugeren om, at han er bekendt med betingelserne vedrørende den pågældende støtte.

Ansøgninger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter skal også indeholde en kopi af den leveringskontrakt, der er omhandlet i artikel 94 i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. De støtteansøgninger, der er nævnt i stk. 1, skal indgives inden for en frist, som medlemsstaterne fastlægger, dog ikke senere end den 15. maj, og for Estlands, Letlands og Litauens vedkommende ikke senere end den 15. juni.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at kopien af den leveringskontrakt, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, kan indsendes særskilt på et senere tidspunkt, dog ikke senere end den 1. december det år, hvor ansøgningen er indgivet.

KAPITEL V

Ansøgninger om særlig støtte undtagen arealrelaterede betalinger og betalinger for dyr

Artikel 18

Krav til ansøgninger om særlig støtte undtagen arealrelaterede betalinger og betalinger for dyr

1. Landbrugere, der ansøger om særlig støtte, som ikke er omfattet af kapitel I, II eller III i dette afsnit, skal indgive en støtteansøgning, der indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig:

a) landbrugerens identitet

b) en erklæring fra landbrugeren om, at han er bekendt med betingelserne vedrørende den pågældende støtte

c) eventuelt bilag, der kræves for at fastslå berettigelsen til den pågældende foranstaltning.

▼B

Støtteansøgningen indgives inden for en frist, som medlemsstaten fastsætter. Den fastsatte frist skal være lang nok til, at det før betalingen kan kontrolleres, om støttebetingelserne er overholdt, jf. artikel 29, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Når en landbruger ansøger om særlig støtte i forbindelse med en investeringsforanstaltning, skal ansøgningen med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), også indeholde en kopi af relevante bilag, som fx fakturaer og dokumenter, der beviser landbrugerens betaling. Kan der ikke fremlægges sådanne kopier eller dokumenter, fremlægges der dokumentation med tilsvarende bevisværdi for landbrugerens betalinger.

3. Ansøger en landbruger om særlig støtte i henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. v), i forordning (EF) nr. 73/2009, og er den individuelle betaling baseret på de reelle udgifter eller det reelle indkomsttab, skal ansøgningen med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), også indeholde en kopi af relevante bilag, der dokumenterer de ekstraudgifter, der reelt er afholdt, og det indkomsttab, som er lidt, jf. artikel 68, stk. 2, litra a), nr. i), i nævnte forordning.

4. Ansøger en landbruger om særlig støtte i henhold til artikel 68, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal ansøgningen med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), også indeholde en kopi af forsikringskontrakten, jf. artikel 13 i forordning (EF) nr. 1120/2009, samt bevis for, at præmien er betalt.

5. Medlemsstaterne kan bestemme, at de kopier og dokumenter, der er nævnt i stk. 2, 3 og 4, kan fremlægges separat på et senere tidspunkt. Den fastsatte frist skal være lang nok til, at det før betalingen kan kontrolleres, om støttebetingelserne er overholdt, jf. artikel 29, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 19

Ansøgninger fra gensidige fonde

1. Gensidige fonde, der ansøger om særlig støtte, indsender en støtteansøgning, som indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig:

a) den gensidige fonds identitet

b) dokumentation for den begivenhed, der udløste udbetalingen af kompensation til de tilsluttede landbrugere

c) tidspunkterne for udbetalingen af kompensation til de tilsluttede landbrugere

d) navn og adresse på de tilsluttede landbrugeres, der har modtaget kompensation fra fonden

e) kompensationens størrelse

f) en erklæring fra den gensidige fond om, at den er bekendt med de betingelser, der gælder for den pågældende støtte.

▼B

2. Medlemsstaterne fastsætter en frist for gensidige fondes indsendelse af ansøgninger om særlig støtte. Den fastsatte frist skal være lang nok til, at det før betalingen kan kontrolleres, om støttebetingelserne er overholdt, jf. artikel 29, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

KAPITEL VI

Fælles bestemmelser

Artikel 20

Procedureforenkling

1. Medmindre andet følger af særlige bestemmelser i nærværende forordning og i forordning (EF) nr. 73/2009, kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at alle meddelelser i henhold til nærværende forordning både fra landbrugeren til myndighederne og omvendt foregår elektronisk. Der træffes i så fald passende foranstaltninger til at sikre:

a) at landbrugeren identificeres entydigt

b) at landbrugeren opfylder alle kravene i forbindelse med den pågældende støtteordning

c) at de fremsendte data er så pålidelige, at den pågældende støtteordning kan forvaltes korrekt; hvis der anvendes data fra den elektroniske database for kvæg, skal denne database give den sikkerhed og være iværksat i det omfang, der er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger

d) at bilag, som ikke kan sendes elektronisk, når frem til de ansvarlige myndigheder inden for de samme frister som ved ikke-elektronisk fremsendelse

e) at der ikke forekommer forskelsbehandling af ansøgere, der anvender ikke-elektronisk fremsendelse, og ansøgere, der vælger elektronisk fremsendelse.

2. Medlemsstaterne kan på de betingelser, der er fastsat i stk. 1, indføre forenklede procedurer for indsendelse af støtteansøgninger, hvis myndighederne allerede råder over de nødvendige data, specielt hvis situationen ikke har ændret sig, siden der sidste gang blev indsendt en støtteansøgning i henhold til den pågældende støtteordning.

3. De oplysninger, der skal gives i de bilag, som skal indsendes sammen med støtteansøgningen, kan myndighederne, hvis det er muligt, indhente direkte fra informationskilden.

Artikel 21

Berigtigelse af indlysende fejl

Uanset artikel 11 til 20 kan en støtteansøgning berigtiges på et hvilket som helst tidspunkt, efter at den er indsendt, hvis der foreligger indlysende fejl, som den ansvarlige myndighed anerkender.

▼B

Artikel 22

Fravigelse af indgivelsesfristen

Uanset artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 anses fristen, hvis sidste frist for indgivelse af støtteansøgninger eller bilag, kontrakter eller erklæringer i henhold til dette afsnit eller sidste frist for ændring af enkeltansøgninger falder på en helligdag, en lørdag eller en søndag, for at udløbe den førstfølgende arbejdsdag ([1]).

Stk. 1 gælder også for landbrugeres ansøgninger om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, jf. artikel 56 i forordning (EF) nr. 73/2009, og for landbrugeres ansøgninger om betalingsrettigheder i henhold til artikel 15 i nærværende forordning.

Artikel 23

Forsinket indgivelse

1. Medmindre der foreligger force majeure eller usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 75, medfører indgivelse af en støtteansøgning i henhold til denne forordning efter fristens udløb, at den støtte, som landbrugeren ville have haft ret til, hvis ansøgningen var indsendt rettidigt, nedsættes med 1 % pr. arbejdsdag, fristen overskrides.

Medmindre andet følger af særlige foranstaltninger, som medlemsstaten måtte træffe som følge af behovet for rettidig indsendelse af dokumentation for at muliggøre planlægning og gennemførelse af en effektiv kontrol, gælder første afsnit også for bilag, kontrakter og erklæringer, som skal indsendes til den ansvarlige myndighed i henhold til artikel 12 og 13, når sådan dokumentation er afgørende for retten til den pågældende støtte. I så fald anvendes nedsættelsen på det pågældende støttebeløb.

Er forsinkelsen på over 25 kalenderdage, afvises ansøgningen.

2. Medmindre der foreligger force majeure eller usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 75, medfører meddelelse af en ændring af en enkeltansøgning, efter at fristen i artikel 14, stk. 2, er udløbet, en nedsættelse på 1 % pr. arbejdsdag, fristen overskrides, af det beløb, der vedrører den faktiske anvendelse af de pågældende landbrugsparceller.

Det er kun tilladt at ændre en enkeltansøgning indtil sidste frist for forsinket indgivelse af en enkeltansøgning, jf. stk. 1, tredje afsnit. Hvis denne sidste frist ligger før eller er sammenfaldende med den sidste frist ifølge artikel 14, stk. 2, afvises ændringer af en enkeltansøgning efter den dato, der er fastsat i artikel 14, stk. 2.

Artikel 24

Forsinket indgivelse af ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder

Medmindre der foreligger force majeure eller usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 75, medfører ansøgning om tildeling eller eventuelt forhøjelse af rettigheder efter fristens udløb, jf. artikel 15 i nærværende forordning eller artikel 56, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, en nedsættelse på 3 % pr. arbejdsdag, fristen overskrides, af de beløb, der skal udbetales det pågældende år for de betalingsrettigheder, som landbrugeren skal have tildelt.

([1]) EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

▼B

Er forsinkelsen på over 25 kalenderdage, afvises ansøgningen, og landbrugeren får ikke tildelt nogen betalingsrettigheder.

Artikel 25

Tilbagetrækning af støtteansøgninger

1. En støtteansøgning kan til enhver tid skriftligt trækkes helt eller delvis tilbage.

Hvis en medlemsstat gør brug af mulighederne i artikel 16, stk. 3, andet afsnit, kan den bestemme, at en meddelelse til den elektroniske database for kvæg om, at et dyr har forladt bedriften, kan erstatte en skriftlig tilbagetrækning.

2. Hvis den ansvarlige myndighed allerede har underrettet landbrugeren om uregelmæssigheder i støtteansøgningen, eller hvis den har meddelt landbrugeren, at den har til hensigt at foretage kontrol på stedet, og der ved en sådan kontrol konstateres uregelmæssigheder, kan tilbagetrækningen dog ikke godkendes for de dele af støtteansøgningen, som uregelmæssighederne vedrører.

3. Tilbagetrækning i henhold til stk. 1 indebærer, at ansøgeren stilles på samme måde, som inden støtteansøgningen eller de pågældende dele deraf blev indsendt.

AFSNIT III

KONTROL

KAPITEL I

Fælles bestemmelser

Artikel 26

Generelle principper

1. Administrativ kontrol og kontrol på stedet i henhold til denne forordning foretages på en sådan måde, at der sikres en effektiv efterprøvning af, om betingelserne for at opnå støtte er opfyldt, og om de krav og normer, der er relevante for krydsoverensstemmelse, er overholdt.

2. Hvis landbrugeren eller dennes repræsentant forhindrer gennemførelsen af kontrol på stedet, afvises den eller de pågældende ansøgninger.

Artikel 27

Anmeldelse af kontrol på stedet

1. Under forudsætning af, at formålet med kontrollen ikke bringes i fare, kan kontrol på stedet foretages med forudgående varsel. Et sådant varsel skal begrænses til det absolutte minimum og må ikke overstige 14 dage. Varslet om kontrol på stedet i forbindelse med ansøgninger om husdyrstøtte må dog ikke overstige 48 timer undtagen i behørigt begrundede tilfælde. Skal kontrollen på stedet ifølge lovgivningen vedrørende de retsakter og normer, der er relevante for krydsoverensstemmelse, foretages uanmeldt, gælder disse regler også for kontrol på stedet vedrørende krydsoverensstemmelse.

▼B

2. Kontrol på stedet i henhold til denne forordning og enhver anden kontrol i henhold til andre EF-bestemmelser foretages samtidigt, hvis dette er hensigtsmæssigt.

KAPITEL II

Kontrol vedrørende støttekriterierne

Afdeling I

Administrativ kontrol

Artikel 28

Krydskontrol

1. Formålet med den administrative kontrol, der er omhandlet i artikel 20 i forordning (EF) nr. 73/2009, er at påvise uregelmæssigheder, især automatisk ved hjælp af elektroniske midler, herunder ved krydskontrol:

a) af henholdsvis anmeldte betalingsrettigheder og anmeldte landbrugsparceller for at undgå, at en og samme støtte uretmæssigt ydes flere gange for samme kalenderår eller produktionsår, og for at undgå uretmæssig kumulering af støtte, der ydes i henhold til de arealrelaterede støtteordninger, som er anført i ►M1 bilag I og VI ◄ til forordning (EF) nr. 73/2009

b) af betalingsrettighederne for at efterprøve deres eksistens og støtteberettigelsen

c) mellem de landbrugsparceller, der er anmeldt i enkeltansøgningen, og de referenceparceller, der indgår i identifikationssystemet for landbrugsparceller, for at efterprøve, om arealerne som sådan berettiger til støtte

d) mellem betalingsrettighederne og det fastslåede areal for at efterprøve, om rettighederne modsvares af et tilsvarende antal støtteberettigede hektar som defineret i artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009

e) ved hjælp af den elektroniske database for kvæg for at efterprøve retten til støtte og undgå, at en og samme støtte uretmæssigt ydes flere gange for samme kalenderår

▼M3

_____

▼B

g) mellem de landbrugsparceller, der er anmeldt i enkeltansøgningen, og de parceller, som medlemsstaten har godkendt til bomuldsproduktion, jf. artikel 89 i forordning (EF) nr. 73/2009

h) mellem landbrugernes erklæringer i enkeltansøgningen om, at de er medlem af en godkendt brancheorganisation, de oplysninger, der gives i henhold til artikel 13, stk. 5, litra b), i nærværende forordning, og de oplysninger, som den pågældende godkendte brancheorganisation sender, for at det kan kontrolleres, om de er berettiget til den forhøjede støtte, jf. artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009

i) mellem oplysningerne i den leveringskontrakt, der er omhandlet i artikel 94 i forordning (EF) nr. 73/2009, og sukkerproducentens oplysninger om leverancer.

▼B

2. Meddelelser om uregelmæssigheder, der er opdaget ved krydskontrol, skal følges op af relevante administrative procedurer og eventuelt kontrol på stedet.

3. Hvis to eller flere landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til samme støtteordning, indsender en støtteansøgning for en referenceparcel, og det samlede anmeldte areal overstiger landbrugsarealet, men differencen ligger inden for den opmålingstolerance, der er fastsat i henhold til artikel 34, stk. 1, kan medlemsstaterne reducere de pågældende arealer forholdsmæssigt. De pågældende landbrugere kan i givet fald anfægte beslutningen om at reducere arealet med den begrundelse, at en eller flere af de andre berørte landbrugere på deres bekostning har indsendt for store arealanmeldelser, der overskrider tolerancen.

Artikel 29

Administrativ kontrol af særlig støtte

1. Er det er teknisk muligt at foretage administrativ kontrol af en foranstaltning i forbindelse med særlig støtte, skal alle ansøgninger kontrolleres. Kontrollen skal især sikre:

a) at betingelserne for at yde særlig støtte er overholdt

b) at der ikke sker dobbeltfinansiering via andre EF-ordninger

c) at landbrugerne ikke modtager for store finansielle bidrag, jf. artikel 70, stk. 3, og artikel 71, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009

d) at eventuelle bilag er blevet fremsendt, og at de dokumenterer støtteberettigelsen.

2. Medlemsstaterne kan eventuelt gøre brug af bevismateriale, der er modtaget fra andre tjenester, organer eller organisationer, for at kontrollere, om støttekriterierne er overholdt. Det skal dog være sikkert, at tjenesten, organet eller organisationen arbejder i overensstemmelse med normer, der er tilstrækkelige til, at det kan kontrolleres, om støttekriterierne er overholdt.

Afdeling II

Kontrol på stedet

Underafdeling I

Fælles bestemmelser

Artikel 30

Kontrolprocent

1. Det samlede antal kontroller på stedet, der foretages hvert år, skal omfatte mindst 5 % af alle landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, støtte i henhold til den generelle arealbetalingsordning eller arealrelaterede betalinger i forbindelse med særlig støtte. Medlemsstaterne sørger for, at kontrollerne på stedet omfatter mindst 3 % af de landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til hver af de øvrige arealrelaterede støtteordninger omhandlet i afsnit III, IV og V i forordning (EF) nr. 73/2009.

▼B

2. Det samlede antal kontroller på stedet, der foretages hvert år, skal mindst omfatte:

a) en minimumskontrol på 30 % eller 20 % af de arealer, der er anmeldt til produktion af hamp, jf. artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Hvis en medlemsstat allerede har indført et system med forudgående godkendelse af hampedyrkning, og inden forordning (EF) nr. 796/2004 trådte i kraft, meddelte Kommissionen de bestemmelser og betingelser, der gjaldt herfor, skal Kommissionen straks underrettes om alle ændringer af disse bestemmelser og betingelser

b) 5 % af alle landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til kvægstøtteordningerne, betalinger pr. dyr eller pr. storkreatur for kvæg i forbindelse med særlig støtte eller særlig støtte baseret på den individuelle mælkekvote, der fastsættes i henhold til artikel 65 i forordning (EF) nr. 1234/2007, eller særlig støtte baseret på den reelle mælkeproduktion. Procenten forhøjes dog til 10 %, hvis den elektroniske database for kvæg ikke giver den sikkerhed eller ikke er iværksat i det omfang, der er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger.

Kontrollerne på stedet skal tillige omfatte mindst 5 % af alle de dyr, der ansøges om støtte for i henhold til hver ordning

c) 5 % af alle landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til støtteordningen for får og geder og betalinger pr. dyr eller pr. storkreatur for får og geder i forbindelse med særlig støtte. Kontrollerne på stedet skal tillige omfatte mindst 5 % af alle de dyr, der ansøges om støtte for. Procenten forhøjes dog til 10 % af landbrugerne, hvis den elektroniske database for får og geder, som er omhandlet i artikel 8 i forordning (EF) nr. 21/2004, ikke giver den sikkerhed eller ikke er iværksat i det omfang, der er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger

d) 10 % af alle landbrugere, der ansøger om anden særlig støtte end den, der er nævnt i stk. 1 og nærværende stykkes litra b) og c), undtagen den foranstaltning, der er nævnt i artikel 68, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009

e) 10 % af andre tjenester, organer eller organisationer, der leverer bevismateriale til kontrol af, om støttekriterierne er overholdt, jf. artikel 29, stk. 2

f) 100 % af de gensidige fonde, der ansøger om støtte, jf. artikel 68, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 73/2009

g) 20 % af de brancheorganisationer, der er godkendt i henhold til artikel 91 i forordning (EF) nr. 73/2009, og som landbrugerne har erklæret at være medlem af i deres enkeltansøgninger om afgrødespecifik betaling for bomuld, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i samme forordning

▼B

h) 5 % af de ansøgere, der leverer til en given sukkerproducent, i forbindelse med ansøgninger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter i henhold til afsnit IV, kapitel 1, afdeling 7, i forordning (EF) nr. 73/2009 i form af kontrol hos sukkerproducenterne af den mængde kvotesukker, der fremstilles af de sukkerroer og sukkerrør, der er leveret i overensstemmelse med artikel 94 i samme forordning.

3. Hvis der ved kontrol på stedet konstateres betydelige uregelmæssigheder i forbindelse med en bestemt støtteordning eller i et givet område eller delområde, gennemfører den ansvarlige myndighed yderligere kontrol på stedet det pågældende år, ligesom den for det følgende år hæver procentdelen af landbrugere, hos hvem der skal foretages kontrol på stedet.

4. Hvis det er fastsat, at kontrollen af visse elementer i forbindelse med kontrol på stedet kan foretages som stikprøvekontrol, så skal denne gennemføres på en sådan måde, at der sikres en pålidelig og repræsentativ kontrol. Medlemsstaterne fastlægger kriterierne for udvælgelsen af stikprøven. Hvis der konstateres uregelmæssigheder ved stikprøvekontrollen, udvides stikprøven tilsvarende.

Artikel 31

Udvælgelse af stikprøven

1. Den ansvarlige myndighed udvælger på grundlag af en risikoanalyse stikprøver til kontrol på stedet i henhold til denne forordning, således at de er repræsentative for de indsendte støtteansøgninger.

For at sikre en sådan repræsentativitet udvælger medlemsstaterne tilfældigt mellem 20 % og 25 % af minimumsantallet af landbrugere, der skal underkastes kontrol på stedet, jf. artikel 30, stk. 1 og 2.

Hvis antallet af landbrugere, der skal underkastes kontrol på stedet, er større end minimumsantallet af landbrugere, der skal underkastes kontrol på stedet, jf. artikel 30, stk. 1 og 2, skal procentdelen af tilfældigt udvalgte landbrugere i den supplerende stikprøve dog ikke være større end 25 %.

2. Risikoanalysen undersøges for, hvor effektiv den er, og ajourføres hvert år:

a) ved at hver risikofaktors betydning fastlægges

b) ved at resultaterne af den risikobaserede stikprøve og den tilfældigt udvalgte stikprøve, jf. stk. 1, andet afsnit, sammenholdes

c) ved at der tages hensyn til særlige forhold i medlemsstaten.

3. Den ansvarlige myndighed noterer de grunde, der har ført til, at en given landbruger er blevet udvalgt til kontrol på stedet. Den inspektør, der skal foretage kontrollen på stedet, underrettes herom inden kontrollens påbegyndelse.

▼B

4. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan en del af stikprøven udtages på grundlag af de foreliggende oplysninger, inden den pågældende ansøgningsperiode er udløbet. Den foreløbige stikprøve kompletteres, når alle relevante ansøgninger er indkommet.

▼M3

Artikel 31a

Kombinerede kontroller på stedet

1. Uanset artikel 31 kan medlemsstaterne på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, når det gælder enkeltbetalingsordningen og den generelle arealbetalingsordning, der er omhandlet i afsnit III og afsnit V, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, beslutte at erstatte kontrol af den stikprøve, der udvælges på grundlag af en risikoanalyse som omhandlet i artikel 31, stk. 1, første afsnit, i nærværende forordning, med kontrol på grundlag af de ortofotos, der anvendes til ajourføring af det system til identifikation af landbrugsparceller, der er omhandlet i artikel 6.

Den beslutning, der er nævnt i første afsnit, kan træffes på nationalt eller regionalt plan. En region består af hele det område, der dækkes af et eller flere selvstændige systemer til identifikation af landbrugsparceller.

Medlemsstaterne ajourfører systematisk systemet til identifikation af landbrugsparceller og kontrollerer alle landbrugere i hele det område, der er omfattet af systemet, inden for en periode på højst tre år, idet der hvert år kontrolleres mindst 25 % af de støtteberettigede hektar, der er registreret i systemet til identifikation af landbrugsparceller. Medlemsstater, som har mindre end 150 000 støtteberettigede hektar registreret i systemet til identifikation af landbrugsparceller, kan imidlertid dispensere fra kravet om, hvor mange procent af de støtteberettigede hektar der mindst skal kontrolleres på årsbasis.

Før de anvender denne artikel, skal medlemsstaterne inden for de foregående tre år have foretaget en fuldstændig ajourføring af deres system til identifikation af landbrugsparceller.

De ortofotos, der anvendes til ajourføringen, må ikke være mere end 15 måneder gamle på den dato, hvor de anvendes til ajourføringen af det system til identifikation af landbrugsparceller, der henvises til i første afsnit.

2. Kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparceller som vurderet i henhold til artikel 6, stk. 2, inden for en periode på to år forud for anvendelsen af nærværende artikel, skal være tilstrækkelig til at sikre en effektiv kontrol af støttebetingelserne.

3. Fejlprocenten i den stikprøve, der er kontrolleret på stedet, må ikke overstige 2 % i de to år, der går forud for anvendelsen af nærværende artikel. Den må desuden heller ikke overstige 2 % i en periode på to på hinanden følende år under anvendelsen af nærværende artikel.

Fejlprocenten attesteres af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med den metode, der fastlægges på EU-niveau.

4. Artikel 35, stk. 1, anvendes på kontroller udført i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3.

▼B

Artikel 32

Kontrolrapport

1. For hver kontrol på stedet, der foretages i henhold til denne afdeling, skal der udarbejdes en kontrolrapport, som gør det muligt at efterprøve de nærmere enkeltheder i forbindelse med den foretagne kontrol. Rapporten skal bl.a. indeholde oplysninger om:

a) de kontrollerede støtteordninger og støtteansøgninger

b) de tilstedeværende personer

c) de kontrollerede landbrugsparceller, de opmålte landbrugsparceller, herunder eventuelt opmålingsresultaterne for hver opmålt parcel og den anvendte opmålingsmetode

d) antallet og arten af de forefundne dyr og i givet fald de øremærkenumre, angivelser i registret og i den elektroniske database for kvæg og/eller får og geder og bilag, der er kontrolleret, samt resultaterne af kontrollen og eventuelle særlige bemærkninger vedrørende bestemte dyr og/eller deres identifikationskode

e) angivelse af, om landbrugeren havde fået et varsel om kontrolbesøget, og i givet fald hvor lang tid i forvejen

f) oplysninger om eventuelle specifikke kontrolforanstaltninger, der skal træffes i forbindelse med de enkelte støtteordninger

g) oplysninger om eventuel anden foretagen kontrol.

2. Landbrugeren skal have mulighed for at underskrive rapporten, så han derved kan bekræfte sin tilstedeværelse ved kontrollen og fremsætte sine bemærkninger. Hvis der konstateres uregelmæssigheder, udleveres der en kopi af kontrolrapporten til landbrugeren.

Hvis kontrollen på stedet foretages ved telemåling i overensstemmelse med artikel 35, kan medlemsstaterne beslutte ikke at give landbrugeren eller dennes repræsentant mulighed for at underskrive kontrolrapporten, hvis der ikke konstateres uregelmæssigheder ved telemålingskontrollen. Hvis der konstateres uregelmæssigheder som følge af sådan kontrol, skal der være mulighed for at underskrive kontrolrapporten, inden den ansvarlige myndighed drager sine konklusioner vedrørende eventuelle nedsættelser eller udelukkelser.

Underafdeling II

Kontrol på stedet af enkeltansøgningerne vedrørende de arealrelaterede støtteordninger

Artikel 33

Indholdet af kontrollen på stedet

►**M3** Kontrollen på stedet skal omfatte alle de landbrugsparceller, som der er ansøgt om støtte for i henhold til støtteordningerne i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009. ◄ Den fysiske fastslåelse af arealerne, der er en del af kontrollen på stedet, kan dog begrænses til en stikprøve på ned til 50 % af de landbrugsparceller, som der er indsendt ansøgninger for i henhold til de støtteordninger, som er omhandlet i afsnit III, IV og

▼B

V i forordning (EF) nr. 73/2009, hvis stikprøven sikrer en pålidelig og repræsentativ kontrol, både med hensyn til det kontrollerede areal og den støtte, der er ansøgt om. Hvis der ved stikprøvekontrollen påvises uregelmæssigheder, sættes andelen af de faktisk kontrollerede parceller op.

Medlemsstaterne kan gøre brug af telemåling, jf. artikel 35, og GNSS-metoder (Global Navigation Satellite Systems), hvis det er muligt.

Artikel 34

Fastslåelse af arealer

1. Landbrugsparcellernes areal fastslås med midler, der bevisligt sikrer målinger af mindst samme kvalitet som den, der kræves i relevante tekniske forskrifter, der er vedtaget på EF-plan.

Opmålingstolerancen defineres ved en buffer på maksimalt 1,5 m langs landbrugsparcellens perimeter. Maksimumstolerancen for den enkelte landbrugsparcel må i absolut værdi ikke overstige 1,0 ha.

2. En landbrugsparcels samlede areal kan kun tages i betragtning, hvis parcellen fuldt ud anvendes efter de sædvanlige normer i den pågældende medlemsstat eller region. I andre tilfælde tages det faktisk udnyttede areal i betragtning.

I de regioner, hvor elementer som hække, grøfter og mure traditionelt indgår i god dyrknings- eller driftspraksis i landbruget, kan medlemsstaterne fastsætte, at dette areal betragtes som en del af det fuldt udnyttede areal, hvis det ikke overstiger en samlet bredde, der fastlægges af medlemsstaterne. Denne bredde skal svare til den traditionelle bredde i den pågældende region og må ikke overstige 2 meter.

Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 30, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 796/2004 inden nærværende forordnings ikrafttrædelse har givet Kommissionen meddelelse om en bredde på over 2 meter, kan denne bredde stadig gælde.

3. Alle elementer, der er nævnt i retsakterne i bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009, eller som indgår i betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6 i nævnte forordning og dens bilag III, medregnes i en landbrugsparcels samlede areal.

4. En landbrugsparcel med træer betragtes i forbindelse med de arealrelaterede støtteordninger som støtteberettiget område, hvis landbrugsaktiviteterne eller eventuelt den planlagte produktion kan foregå på lignende måde som på parceller uden træer i samme område, jf. dog artikel 34, stk. 2 i forordning (EF) nr. 73/2009.

5. Anvendes arealer i fællesskab, fordeler myndighederne imaginært arealerne mellem de enkelte landbrugere i forhold til disses anvendelse eller ret til anvendelse af arealerne.

6. Det kontrolleres med hensigtsmæssige hjælpemidler, om landbrugsparcellerne er støtteberettigede. I den forbindelse kan der om fornødent kræves forelæggelse af yderligere dokumentation.

▼B

Artikel 35

Telemåling

1. Når en medlemsstat benytter sig af muligheden i artikel 33, stk. 2, for at foretage kontrol på stedet ved telemåling, skal den:

a) foretage billedtolkning af satellitbilleder eller luftfotos af alle de landbrugsparceller pr. ansøgning, der skal kontrolleres, med henblik på at bestemme plantedækket og opmåle arealet

b) foretage fysisk kontrol på stedet af alle landbrugsparceller, for hvilke billedtolkningen ifølge den ansvarlige myndighed ikke giver mulighed for at kontrollere, om oplysningerne i anmeldelsen er nøjagtige.

2. Den yderligere kontrol, der er nævnt i artikel 30, stk. 3, foretages ved traditionel kontrol på stedet, hvis det ikke længere er muligt at foretage den yderligere kontrol ved telemåling det pågældende år.

Artikel 36

Kontrol på stedet i forbindelse med særlige rettigheder

Medlemsstaterne fastsætter procedurer for kontrol på stedet af landbrugere, der anmelder særlige rettigheder, for at sikre sig, at aktiveringskravet i artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009 overholdes.

▼M3

———————

▼B

Artikel 38

Kontrol på stedet af godkendte brancheorganisationer

Ved kontrol på stedet af godkendte brancheorganisationer i forbindelse med ansøgninger om afgrødespecifik betaling for bomuld, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i forordning (EF) nr. 73/2009, kontrolleres det, om kriterierne for godkendelse af disse organisationer er overholdt, ligesom deres medlemsliste kontrolleres.

Artikel 39

Kontrol på stedet af sukkerproducenter

Ved kontrollen på stedet af sukkerproducenter i forbindelse med ansøgninger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, kontrolleres:

a) de oplysninger, landbrugeren har anført i leveringskontrakten

b) det, om de oplysninger om leveringer, som den ansvarlige myndighed har fået, er korrekte

c) certificeringen af de vægte, der benyttes ved leveringer

d) resultaterne af de officielle laboratorieanalyser af det procentvise saccharoseindhold i de leverede sukkerroer og sukkerrør.

▼B

Artikel 40

Kontrol af indholdet af tetrahydrocannabinol i dyrket hamp

1. Den metode, medlemsstaterne skal anvende i henhold til artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 for at bestemme indholdet af tetrahydrocannabinol (i det følgende benævnt »THC«) i de dyrkede afgrøder, er fastlagt i bilag I til nærværende forordning.

2. Medlemsstatens ansvarlige myndighed opbevarer de registrerede THC-resultater. For hver sort registreres mindst THC-indholdet i hver prøve udtrykt i procent med to decimaler, den anvendte procedure, antallet af udførte test, oplysning om, hvornår prøven er udtaget, og hvilke foranstaltninger der er truffet på nationalt plan.

▼M7

_____

▼B

3. Hvis gennemsnittet af alle prøverne af en given sort overstiger det THC-indhold, der er fastsat i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, anvender medlemsstaterne procedure B i bilag I til nærværende forordning for den pågældende sort i løbet af det følgende produktionsår. Proceduren anvendes i løbet af de næste produktionsår, medmindre alle analyseresultaterne for den pågældende sort ligger under det THC-indhold, der er fastsat i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Hvis gennemsnittet af alle prøverne af en given sort for andet år i træk overstiger det THC-indhold, der er fastsat i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, anmoder den pågældende medlemsstat om bemyndigelse til at forbyde handel med sorten, jf. artikel 18 i Rådets direktiv 2002/53/EF ([1]). Anmodningen sendes til Kommissionen senest den 15. november det pågældende produktionsår. Fra det følgende år er den sort, som anmodningen gælder, ikke berettiget til direkte betalinger i den pågældende medlemsstat.

4. Hampplanter skal af hensyn til kontrollen i henhold til stk. 1, 2 og 3 passes under normale vækstvilkår efter de lokale normer i mindst 10 dage efter blomstringens afslutning.

Medlemsstaterne kan dog tillade, at hamp høstes efter blomstringens begyndelse, men inden udgangen af perioden på 10 dage efter blomstringens afslutning, forudsat at inspektørerne angiver, hvilke repræsentative dele af hver af de pågældende parceller der med henblik på kontrollen efter metoden i bilag I skal passes i mindst 10 dage efter blomstringens afslutning.

([1]) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1.

▼B

Underafdeling III

Kontrol på stedet af ansøgninger om husdyrstøtte

▼M3

Artikel 41

Tidspunktet for kontrollen på stedet

1. Mindst 60 % af den minimumskontrol på stedet, der er fastsat i artikel 30, stk. 2, litra b), andet afsnit, spredes over hele den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften ifølge den pågældende støtteordning. Den resterende del af kontrollen på stedet spredes over hele året.

Begynder den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, imidlertid før støtteansøgningen er indsendt, eller hvis den ikke kan fastsættes på forhånd, spredes kontrollen på stedet, jf. artikel 30, stk. 2, litra b), andet afsnit, over hele året.

2. Mindst 50 % af den minimumskontrol på stedet, der er fastsat i artikel 30, stk. 2, litra c), spredes over hele den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften. I medlemsstater, hvor den ordning, der ved forordning (EF) nr. 21/2004 blev indført for får og geder, ikke er gennemført og anvendes fuldt ud, navnlig hvad angår identifikation af dyr og korrekt registrering, skal minimumskontrollen på stedet dog gennemføres i sin helhed og spredes over hele den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften.

▼B

Artikel 42

Indholdet af kontrollen på stedet

▼M3

1. Kontrollen på stedet skal omfatte en kontrol af, om alle støttebetingelser er opfyldt i henhold til de støtteordninger, der skal kontrolleres, og omfatte alle de dyr, som der er indgivet støtteansøgning for, herunder også dyr, der i medfør af artikel 64 udskiftes i løbet af den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, og som stadig befinder sig på bedriften. Er der tale om kvægstøtteordninger, og medlemsstaten gør brug af muligheden i artikel 16, stk. 3, skal der også foretages en kontrol af potentielt støtteberettiget kvæg.

Kontrollen på stedet skal især omfatte kontrol af, at det antal dyr, der forefindes på bedriften, og som der er ansøgt om støtte for, og i givet fald antallet af potentielt støtteberettiget kvæg, svarer til det antal dyr, der er registreret, og, når det gælder kvæg, til det antal dyr, der er anmeldt til den elektroniske database for kvæg.

▼B

2. I forbindelse med kvægstøtteordningerne skal kontrollen på stedet også omfatte kontrol af:

a) at oplysningerne i registrene og meddelelserne til den elektroniske database for kvæg er rigtige, ved stikprøvekontrol af bilag såsom købs- og salgsfakturaer, slagteattester, veterinærcertifikater og eventuelt dyrepas for de dyr, som der er ansøgt om støtte for i de seneste seks måneder inden kontrollen på stedet; hvis der påvises uregelmæssigheder, udvides kontrollen dog til at omfatte de seneste 12 måneder inden kontrollen på stedet

▼B

b) at oplysningerne i den elektroniske database for kvæg og i registret stemmer overens, ved stikprøvekontrol vedrørende de dyr, som der er ansøgt om støtte for i de seneste seks måneder inden kontrollen på stedet; hvis der påvises uregelmæssigheder, udvides kontrollen dog til at omfatte de seneste 12 måneder inden kontrollen på stedet

▼M3

_____

d) at alt kvæg er identificeret med øremærker og i givet fald har et dyrepas, og at disse dyr er registreret og korrekt meddelt til den elektroniske database for kvæg.

Den kontrol, der er nævnt i litra d), kan foretages på grundlag af en stikprøve.

▼B

Den kontrol, der er nævnt i litra d), foretages individuelt for hvert enkelt handyr, som stadig er omfattet af forpligtelsen til at skulle holdes på bedriften, og som der er ansøgt om den særlige oksekødspræmie for, dog med undtagelse af ansøgninger indsendt i henhold til artikel 110, stk. 6, i forordning (EF) nr. 73/2009. I alle andre tilfælde kan kontrollen af, at oplysningerne i dyrepassene, registeret og meddelelserne til den elektroniske database er korrekte, foretages ved stikprøvekontrol.

3. I forbindelse med støtteordningen for får og geder skal kontrollen på stedet også omfatte følgende:

a) ved hjælp af registret kontrol af, at alle de dyr, der er ansøgt om støtte for, er blevet holdt på bedriften i hele den foreskrevne periode

b) kontrol af, at de oplysninger, der registreret i de seneste seks måneder inden kontrollen på stedet, er rigtige, ved stikprøvekontrol af bilag såsom købs- og salgsfakturaer og veterinærcertifikater for de sidste seks måneder inden kontrollen på stedet; hvis der påvises uregelmæssigheder, udvides kontrollen dog til at omfatte de seneste 12 måneder inden kontrollen på stedet.

▼M3

_____

▼B

Artikel 45

Særlige bestemmelser om kontrolrapporten

1. Hvis medlemsstaterne foretager kontrol på stedet i henhold til denne forordning sammen med kontrol i henhold til forordning (EF) nr. 1082/2003, suppleres den kontrolrapport, der er omhandlet i artikel 32 i nærværende forordning, med rapporter som omhandlet i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1082/2003.

▼M3

_____

▼B

4. Hvis der ved kontrol på stedet i henhold til nærværende forordning afsløres tilfælde, hvor bestemmelserne i afsnit I i forordning (EF) nr. 1760/2000 eller forordning (EF) nr. 21/2004, ikke er overholdt, sendes der straks kopier af den kontrolrapport, der er omhandlet i artikel 32 i nærværende forordning, til de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af nævnte forordninger.

▼B

Underafdeling IV

Kontrol på stedet af særlig støtte

Artikel 46

Særlige bestemmelser om særlig støtte

1. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette afsnit for så vidt angår den særlige støtte, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009. Hvis det som følge af den måde, ordningen er opbygget på, ikke er hensigtsmæssigt at anvende nævnte bestemmelser, sørger medlemsstaterne for en kontrol, der sikrer et kontrolniveau svarende til det, der er fastlagt i dette afsnit.

Medlemsstaterne kontrollerer navnlig følgende:

a) ved kontrol af gensidige fondes ansøgninger om betalinger, jf. artikel 68, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 73/2009:

   i) om landbrugerne rent faktisk er berettigede til kompensation fra fonden

   ii) om de tilsluttede landbrugere rent faktisk har fået udbetalt kompensation i henhold til artikel 71 i forordning (EF) nr. 73/2009

b) ved kontrol på stedet af investeringsforanstaltninger, hvortil der skal ydes særlig støtte i henhold til artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, om investeringen er blevet gennemført.

Den kontrol, der er nævnt i andet afsnit, litra a), kan udføres ved hjælp af en stikprøve af mindst 10 % af de pågældende landbrugere.

2. Forudsat at medlemsstaten garanterer, at kontrollen er mindst lige så effektiv, som den ville være, hvis den blev foretaget på stedet, kan kontrollen på den enkelte bedrift erstattes af administrativ kontrol eller kontrol i de enkelte tjenester, organer eller organisationer, jf. artikel 29, stk. 2, af, om støttekriterierne er opfyldt.

KAPITEL III

Kontrol af krydsoverensstemmelse

Afdeling I

Fælles bestemmelser

Artikel 47

Generelle regler om misligholdelse

1. I dette kapitel forstås ved »gentagen« misligholdelse tilsidesættelse af samme krav, norm eller forpligtelse, jf. artikel 4, konstateret mere end én gang inden for en sammenhængende periode på tre kalenderår, forudsat at landbrugeren er blevet underrettet om en tidligere misligholdelse og i givet fald har haft mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger til at bringe denne til ophør.

2. En misligholdelses »omfang« fastslås navnlig under hensyntagen til, om misligholdelsen har vidtrækkende virkninger eller er begrænset til selve bedriften.

▼B

3. En misligholdelses »alvor« afhænger navnlig af, hvor betydelige dens virkninger er under hensyntagen til formålene med de pågældende krav eller normer.

4. Om en misligholdelse er »varig« afhænger navnlig af, hvor længe dens virkninger gør sig gældende, eller muligheden for at bringe dens virkninger til ophør med rimelige midler.

Artikel 48

Ansvarlig kontrolmyndighed

1. De specialiserede kontrolorganer er ansvarlige for gennemførelsen af kontrollen med, at de pågældende krav og normer er overholdt.

Betalingsorganerne er ansvarlige for at fastsætte nedsættelser eller udelukkelser i de enkelte tilfælde i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel III.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte, at kontrollen vedrørende alle eller visse krav, normer, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder foretages af betalingsorganet, forudsat at medlemsstaten garanterer, at kontrollen er mindst lige så effektiv, som den ville være, hvis den blev foretaget af et specialiseret kontrolorgan.

Afdeling II

Administrativ kontrol

Artikel 49

Administrativ kontrol

Afhængigt af de pågældende krav, normer, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder kan medlemsstaterne beslutte at foretage administrativ kontrol, herunder navnlig kontrol, der allerede indgår som led i kontrolsystemerne for de respektive krav, normer, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder.

Afdeling III

Kontrol på stedet

Artikel 50

Minimumskontrolprocent

1. Den ansvarlige kontrolmyndighed kontrollerer med hensyn til de krav og normer, som dens ansvarsområde omfatter, mindst 1 % af alle landbrugere, der indsender støtteansøgninger i henhold til de ordninger for direkte betalinger, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009, som den pågældende kontrolmyndighed er ansvarlig for. Den ansvarlige kontrolmyndighed kontrollerer også med hensyn til de krav og normer, som dens ansvarsområde omfatter, mindst 1 % af alle landbrugere, der skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i det pågældende kalenderår i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, og som den pågældende kontrolmyndighed er ansvarlig for.

▼B

Den minimumskontrolprocent, der er nævnt i første afsnit, kan nås enten for hver ansvarlig kontrolmyndighed eller for hver retsakt eller norm eller gruppe af retsakter eller normer. I de tilfælde, hvor kontrollen ikke foretages af betalingsorganerne som fastsat i artikel 48, kan denne minimumskontrolprocent dog nås for hvert betalingsorgan.

Såfremt lovgivningen vedrørende retsakten og normerne i forvejen fastsætter minimumskontrolprocenter, gælder disse i stedet for den minimumsprocent, der er nævnt i første afsnit. Alternativt kan medlemsstaterne beslutte, at eventuelle misligholdelser, der konstateres i forbindelse med en af kontrollerne på stedet i henhold til lovgivningen vedrørende retsakterne eller normerne, og som foretages uden for den minimumskontrolprocent, der er omhandlet i første afsnit, skal rapporteres til og følges op af den ansvarlige kontrolmyndighed, der er ansvarlig for den pågældende retsakt eller norm. Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse.

▼M1

1a. For at opnå den minimumskontrolprocent, der er nævnt i stk. 1, for hver retsakt eller norm eller gruppe af retsakter eller normer kan medlemsstaten uanset stk. 1:

a) anvende resultaterne af den stedlige kontrol, der er foretaget i henhold til den lovgivning, der gælder for disse retsakter eller normer for de udvalgte landbrugere, eller

b) erstatte udvalgte landbrugere med landbrugere, som er kontrolleret på stedet i henhold til den lovgivning, der gælder for de relevante retsakter og normer, forudsat at de pågældende landbrugere har indsendt støtteansøgninger i henhold til støtteordninger, hvor de modtager direkte betalinger som omhandlet i artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009, eller støtteordninger, som er omfattet af artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007.

I disse tilfælde skal den stedlige kontrol dække alle aspekter af de relevante retsakter eller normer som defineret i krydsoverensstemmelsesreglerne. Ydermere skal medlemsstaterne sikre, at de pågældende stedlige kontroller er mindst lige så effektive, som hvis den stedlige kontrol blev foretaget af de ansvarlige kontrolmyndigheder.

▼B

2. Når den minimumskontrolprocent, der er nævnt i nærværende artikels stk. 1, fastlægges, tages der ikke hensyn til de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 23, stk. 2, eller artikel 24, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009.

3. Hvis kontrollen på stedet afslører, at en given retsakt eller norm er tilsidesat i betydelig grad, forhøjes det antal kontroller på stedet, der skal foretages i forbindelse med den pågældende retsakt eller norm i den følgende kontrolperiode. I forbindelse med en bestemt retsakt kan den ansvarlige kontrolmyndighed begrænse de yderligere kontrollers omfang til de krav, som hyppigst overtrædes.

Artikel 51

Udvælgelse af stikprøven

1. Uden at det berører den kontrol, der foretages til opfølgning af misligholdelser, som den ansvarlige kontrolmyndighed er blevet bekendt med på anden måde, udvælges de bedrifter, der skal kontrolleres i henhold til artikel 50, på grundlag af en risikoanalyse i overensstemmelse med den gældende lovgivning, såfremt dette er relevant, eller på grundlag af en risikoanalyse afstemt efter de pågældende krav eller

▼B

normer. En sådan risikoanalyse kan baseres på de enkelte bedrifter eller på bedriftskategorier eller geografiske områder eller, for så vidt angår nærværende artikels stk. 5, andet afsnit, litra b), på virksomheder.

I forbindelse med risikoanalysen kan der tages hensyn det ene af nedenstående kriterier eller dem begge:

a) landbrugerens deltagelse i den bedriftsrådgivningsordning, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EF) nr. 73/2009

b) landbrugerens deltagelse i en certificeringsordning, der er relevant for de krav eller normer, der er tale om.

▼M1

Medlemsstaterne kan på grundlag af en risikoanalyse beslutte at udelukke landbrugere, der deltager i en certificeringsordning, jf. andet afsnit, litra b), fra den risikobaserede stikprøve. Hvis certificeringsordningen ikke dækker alle de krav og normer, som landbrugeren skal overholde i henhold til krydsoverensstemmelsesreglerne, skal der imidlertid anvendes passende risikofaktorer på de krav og normer, som ikke er omfattet.

Hvis analysen af kontrolresultaterne viser, at der er en væsentlig forekomst af misligholdelser af de krav og normer, der er omfattet af en certificeringsordning, jf. andet afsnit, litra b), skal de risikofaktorer, der vedrører de pågældende krav og normer, tages op til fornyet vurdering og eventuelt skærpes.

▼B

Uden at dette i øvrigt indskrænker artikel 50, stk. 1, kan en medlemsstat beslutte at udvælge landbrugere, der modtager direkte betalinger, og landbrugere, der skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, på grundlag af den samme risikoanalyse.

2. For at sikre den nødvendige repræsentativitet skal 20-25 % af minimumsantallet af landbrugere, hos hvem der skal foretages kontrol på stedet, jf. artikel 50, stk. 1, første afsnit, udvælges tilfældigt.

Hvis antallet af landbrugere, hos hvem der skal foretages kontrol på stedet, er større end det minimumsantal af landbrugere, hos hvem der skal foretages kontrol på stedet, jf. artikel 50, stk. 1, første afsnit, skal procentdelen af tilfældigt udvalgte landbrugere i den supplerende stikprøve dog ikke være større end 25 %.

3. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan en del af stikprøven udvælges på grundlag af de foreliggende oplysninger, inden den pågældende ansøgningsperiode er udløbet. Den foreløbige stikprøve kompletteres, når alle relevante ansøgninger er indkommet.

4. De landbrugere, der skal kontrolleres i henhold til artikel 50, skal udvælges blandt de landbrugere, der allerede er udvalgt i henhold til artikel 30 og 31, og som de pågældende krav eller normer gælder for. Den stikprøve, der er nævnt i artikel 50, stk. 1, første afsnit, andet punktum, udvælges dog blandt de landbrugere, som artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007 gælder for i det pågældende kalenderår.

▼B

5. Uanset stk. 4, kan de landbrugere, der skal kontrolleres i henhold til artikel 50, udvælges blandt de landbrugere, der har indsendt støtteansøgninger i henhold til ordninger for direkte betalinger, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009, og blandt landbrugere, som artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007 gælder for, og som er pligtige til at overholde de relevante krav eller normer.

I så fald gælder følgende:

a) hvis det ud fra den risikoanalyse, der er foretaget på bedriftsbasis, konkluderes, at ikke-modtagere af direkte støtte frembyder en større risiko end de landbrugere, der har ansøgt om støtte, kan landbrugere, der har ansøgt om støtte, udskiftes med ikke-modtagere; i så fald skal det samlede antal kontrollerede landbrugere dog også mindst svare til den kontrolprocent, der er fastsat i artikel 50, stk. 1; årsagerne til sådanne udskiftninger skal være behørigt begrundet og dokumenteret

b) hvis det er mere effektivt, kan risikoanalysen fortages for virksomheder, særlig slagterier, handlende eller leverandører, i stedet for på bedriftsbasis; de således kontrollerede landbrugere kan i så fald medregnes i den kontrolprocent, der er fastsat i artikel 50, stk. 1.

6. Det er muligt at kombinere fremgangsmåderne i stk. 4 og 5, hvis en sådan kombination gør kontrolsystemet mere effektivt.

Artikel 52

Konstatering af overensstemmelse med krav og normer

1. Om krav og normer er overholdt konstateres eventuelt ved anvendelse af de midler, der er fastsat i lovgivningen om de pågældende krav eller normer.

2. I øvrigt foretages konstateringen i givet fald ved anvendelse af hensigtsmæssige midler, som er fastlagt af den ansvarlige kontrolmyndighed, og som sikrer mindst samme nøjagtighed som den, der kræves for officielle konstateringer i henhold til de nationale regler.

3. Kontrollen på stedet kan i givet fald foretages ved anvendelse af telemålingsteknikker.

Artikel 53

Indholdet af kontrollen på stedet

1. Ved kontrollen af den stikprøve, der er omhandlet i artikel 50, sikrer den ansvarlige kontrolmyndighed, at alle således udvalgte landbrugere kontrolleres for, om de har overholdt de krav og normer, som dens ansvarsområde omfatter.

Når minimumskontrolprocenten er opfyldt for hver retsakt eller norm eller gruppe af retsakter eller normer, jf. artikel 50, stk. 1, andet afsnit, skal de udvalgte landbrugere uanset første afsnit kontrolleres for, om de har overholdt den pågældende retsakt eller norm eller gruppe af retsakter eller normer.

▼B

Generelt skal kontrollen hos hver landbruger, der udvælges med henblik på kontrol på stedet, foretages på et tidspunkt, hvor de fleste af de krav og normer, som han blev udvalgt til kontrol for, kan kontrolleres. Medlemsstaterne skal dog sørge for tilstrækkelig kontrol med alle krav og normer i løbet af året.

2. Kontrollen på stedet skal i givet fald omfatte hele bedriftens landbrugsareal. Den fysiske kontrol i marken, der udføres som led i kontrollen på stedet, kan dog begrænses til en stikprøve, der skal omfatte mindst halvdelen af de landbrugsparceller, som kravet eller normen vedrører på bedriften, hvis stikprøven sikrer en pålidelig og repræsentativ kontrol af kravene og normerne. Hvis der ved stikprøvekontrollen påvises misligholdelser, sættes andelen af de faktisk kontrollerede parceller op.

Den faktiske kontrol med, om kravene og normerne overholdes, kan desuden, hvis den foretages som led i kontrollen på stedet, og hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen vedrørende retsakten og normerne, begrænses til en repræsentativ stikprøve af de sager, der skal kontrolleres. Medlemsstaterne skal dog sørge for, at kontrollen omfatter alle de krav og normer, hvis overholdelse kan kontrolleres på tidspunktet for besøget.

3. Den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, foretages normalt ved et enkelt kontrolbesøg og består i efterprøvning af de krav og normer, hvis overholdelse kan kontrolleres på tidspunktet for besøget, med det formål at opdage, om disse krav og normer eventuelt er tilsidesat, samt at finde frem til tilfælde, der kræver yderligere kontrol.

4. Forudsat at medlemsstaten garanterer, at kontrollen er mindst lige så effektiv, som den ville være, hvis den blev foretaget på stedet, kan kontrollen på den enkelte bedrift erstattes af administrativ kontrol eller kontrol på virksomhedsniveau, jf. artikel 51, stk. 5, andet afsnit, litra b).

5. I forbindelse med kontrollen på stedet kan medlemsstaterne gøre brug af objektive kontrolindikatorer, der er specifikke for visse krav og normer, forudsat at de garanterer, at kontrollen af de pågældende krav eller normer er mindst lige så effektiv, som den ville være, hvis der blev foretaget kontrol på stedet uden anvendelse af indikatorer.

Indikatorerne skal være direkte knyttet til de krav eller normer, som de repræsenterer, og omfatte alle de elementer, der skal indgå i kontrollen af disse krav eller normer.

6. Kontrollen på stedet af den stikprøve, der er fastsat i artikel 50, stk. 1, skal foretages i det kalenderår, hvor ansøgningerne er indsendt.

Artikel 54

Kontrolrapport

1. ►**M1** Enhver kontrol på stedet i henhold til dette kapitel skal være omfattet af en kontrolrapport, som udarbejdes af den ansvarlige myndighed eller under dennes ansvar, uanset om den berørte landbruger er blevet udvalgt til kontrol på stedet i henhold til artikel 51, eller er blevet kontrolleret på stedet i henhold til den lovgivning, der gælder for de relevante retsakter eller normer, jf. artikel 50, stk. 1a, eller om det drejer sig om opfølgning af misligholdelser, som den ansvarlige kontrolmyndighed er blevet bekendt med på anden måde. ◄

▼B

Rapporten skal bestå af følgende dele:

a) en generel del, der bl.a. indeholder oplysninger om følgende:

   i) den landbruger, der er udvalgt til kontrol på stedet

   ii) de tilstedeværende personer

   iii) angivelse af, om landbrugeren havde fået et varsel om kontrolbesøget, og i givet fald hvor lang tid i forvejen

b) en del, der særskilt oplyser om den kontrol, der er foretaget for hver af retsakterne og normerne, og som bl.a. indeholder følgende oplysninger:

   i) de krav og normer, som kontrollen på stedet vedrører

   ii) den udførte kontrols art og omfang

   iii) resultaterne

   iv) de retsakter og normer, i forbindelse med hvilke der er konstateret misligholdelser

c) en evalueringsdel med en vurdering af misligholdelsens betydning for hver retsakt og/eller norm ud fra kriterierne »alvor«, »omfang«, »varighed« og »hyppighed«, jf. artikel 24, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, og angivelse af eventuelle forhold, der bør medføre en forhøjelse eller reduktion af den nedsættelse, der skal anvendes.

   Såfremt bestemmelserne om de pågældende krav eller normer åbner mulighed for, at der ikke foretages yderligere vedrørende den konstaterede misligholdelse, anføres dette i rapporten. Det samme gælder, hvis en medlemsstat giver en frist til at opfylde nyligt indførte EF-normer, jf. artikel 26, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005, eller en frist til, at unge landbrugere opfylder de gældende EF-normer, der er nævnt i samme artikel.

2. Landbrugeren underrettes om eventuelle konstaterede misligholdelser senest tre måneder efter kontrollen på stedet.

Medmindre landbrugeren straks træffer foranstaltninger til at afhjælpe den misligholdelse, der blev konstateret i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal landbrugeren underrettes om, at der skal træffes afhjælpende foranstaltninger i henhold til nævnte bestemmelse inden for den frist, der er fastsat i første afsnit.

Hvis en medlemsstat beslutter ikke at anvende en nedsættelse eller udelukkelse, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal den pågældende landbruger senest en måned efter, at det er blevet besluttet ikke at anvende nedsættelse eller udelukkelse af betalingen, underrettes om, at der skal træffes afhjælpende foranstaltninger.

3. Uden at det berører eventuelle særlige bestemmelser i lovgivningen om de pågældende krav og normer, færdiggøres kontrolrapporten senest en måned efter kontrollen på stedet. Denne frist kan dog forlænges til tre måneder under behørigt begrundede omstændigheder, særlig hvis en kemisk eller fysisk analyse nødvendiggør det.

Såfremt den ansvarlige kontrolmyndighed ikke er betalingsorganet, sendes rapporten til betalingsorganet eller koordineringsmyndigheden senest en måned efter færdiggørelsen.

▼M1

Hvis der ikke konstateres misligholdelser i rapporten, kan medlemsstaterne dog beslutte ikke at sende den pågældende rapport, forudsat at betalingsorganet eller de koordinerende myndigheder får direkte adgang til den senest en måned efter, at den er afsluttet.

▼B

AFSNIT IV

GRUNDLAG FOR BEREGNING AF STØTTE, NEDSÆTTELSER OG UDELUKKELSER

KAPITEL I

Manglende anmeldelse af arealer

Artikel 55

Manglende anmeldelse af alle arealer

1. Hvis en landbruger for et givet år ikke anmelder alle de arealer, der er nævnt i artikel 13, stk. 8, og forskellen mellem det samlede anmeldte areal i enkeltansøgningen på den ene side og det anmeldte areal plus de ikke-anmeldte parcellers samlede areal på den anden side er på over 3 % af det anmeldte areal, nedsættes de samlede direkte betalinger, som denne landbruger skal have udbetalt for det pågældende år, med op til 3 % afhængigt af, hvor alvorlig undladelsen er.

2. Stk. 1 gælder også for betalinger i forbindelse med de ordninger, som er omhandlet i artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007, hvis landbrugeren skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i samme forordning. Nedsættelsesprocenten gælder for det samlede beløb, der skal udbetales, divideret med det antal år, som er nævnt i artikel 85t og 103z i samme forordning.

KAPITEL II

Konstateringer vedrørende kriterierne for støtteberettigelse

Afdeling I

Enkeltbetalingsordningen og andre arealrelaterede støtteordninger

Artikel 56

Generelle principper

1. I denne afdeling sondres der, hvor det er relevant, mellem følgende afgrødegrupper:

a) arealer, der er anmeldt for at aktivere betalingsrettigheder inden for rammerne af enkeltbetalingsordningen, og som hver især opfylder de særlige betingelser, der gælder for dem

b) arealer, som indgår i den generelle arealbetalingsordning i henhold til afsnit V, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 73/2009

c) en gruppe for hvert af de arealer, som indgår i en anden arealrelateret støtteordning, og som der gælder en anden støttesats for

▼B

d) arealer, der er anmeldt under punktet »andre anvendelser«.

I første afsnit, litra a), tages der hensyn til gennemsnittet af de forskellige betalingsrettigheders værdier for det pågældende anmeldte areal.

2. Såfremt det samme areal danner grundlag for en støtteansøgning i henhold til mere end én arealrelateret støtteordning, tages arealet særskilt i betragtning for hver af disse støtteordninger.

Artikel 57

Beregningsgrundlag i forbindelse med anmeldte arealer

▼M3

1. For støtteansøgninger i henhold til arealrelaterede støtteordninger beregnes støtten på grundlag af det anmeldte areal, hvis det fastslåede areal for en afgrødegruppe viser sig at være større end det areal, der er anmeldt i støtteansøgningen.

▼B

2. For ansøgninger om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen gælder følgende:

— er der forskel mellem de anmeldte betalingsrettigheder og det anmeldte areal, beregnes betalingen på grundlag af den mindste af disse størrelser

— overstiger antallet af anmeldte betalingsrettigheder det antal betalingsrettigheder, landbrugeren har til rådighed, nedsættes de anmeldte betalingsrettigheder til det antal betalingsrettigheder, landbrugeren har til rådighed.

▼M3

3. For støtteansøgninger i henhold til arealrelaterede støtteordninger beregnes støtten, uden at det berører nedsættelser eller udelukkelser i henhold til artikel 58 og 60, på grundlag af det for afgrødegruppen fastslåede areal, hvis det anmeldte areal i en enkeltansøgning er større end det for afgrødegruppen fastslåede areal.

▼B

Er forskellen mellem det samlede fastslåede areal og det samlede areal, der er anmeldt til betalinger i henhold til støtteordningerne i afsnit III, IV og V i forordning (EF) nr. 73/2009, på 0,1 ha eller derunder, betragtes det fastslåede areal dog som lig med det anmeldte areal, jf. dog artikel 30 i forordning (EF) nr. 73/2009. Ved beregningen tages kun anmeldelser af for stort areal på afgrødegruppeniveau i betragtning.

Andet afsnit gælder ikke, hvis forskellen er større end 20 % af det samlede areal, der er anmeldt til betalinger.

Artikel 58

Nedsættelser og udelukkelser i tilfælde af anmeldelse af for stort areal

▼M3

Hvis det areal, der for en afgrødegruppe er anmeldt med henblik på at opnå støtte under en arealrelateret støtteordning, overstiger det areal, der er fastslået i henhold til artikel 57, beregnes støtten på grundlag af det fastslåede areal med fradrag af det dobbelte af den konstaterede forskel, hvis forskellen enten er på over 3 % eller to hektar, men ikke udgør mere end 20 % af det fastslåede areal.

▼B

Er forskellen på over 20 % af det fastslåede areal, ydes der ingen arealstøtte for den pågældende afgrødegruppe.

Er forskellen på over 50 %, udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte på indtil et beløb, der er lig med det beløb, som svarer til forskellen mellem det anmeldte areal og det areal, der er fastslået i henhold til artikel 57 i nærværende forordning. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 ([1]). Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

▼M3

———————

▼B

Artikel 60

Forsætlig anmeldelse af for stort areal

Er der en forskel mellem det anmeldte areal og det areal, der er fastslået i henhold til artikel 57, på over 0,5 % af det fastslåede areal eller over 1 ha, og skyldes den forsætlige anmeldelser af for stort areal, bortfalder den støtte, som landbrugeren i henhold artikel 57 ville være berettiget til for det pågældende kalenderår i henhold til den relevante støtteordning.

Er forskellen på over 20 % af det fastslåede areal, udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte på indtil et beløb, der er lig med det beløb, som svarer til forskellen mellem det anmeldte areal og det areal, der er fastslået i henhold til artikel 57. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i forordning (EF) nr. 885/2006. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

▼M3

———————

▼B

Artikel 62

Nedsættelser og udelukkelser i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld

Uden at foregribe eventuelle nedsættelser og udelukkelser i henhold til artikel 58 eller 60 i nærværende forordning, mister landbrugeren retten til den forhøjede støtte omhandlet i artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, hvis det konstateres, at vedkommende ikke overholder de forpligtelser, der følger af ►M1 artikel 29, stk. 1 og 2 ◄, i forordning (EF) nr. 1121/2009. Endvidere nedsættes bomuldsstøtten pr. støtteberettiget hektar, jf. artikel 90 i forordning (EF) nr. 73/2009, med den forhøjelse, der er nævnt i artikel 92, stk. 2, i samme forordning, for den pågældende landbruger.

Afdeling II

Husdyrpræmier

Artikel 63

Beregningsgrundlag

1. Gælder der et individuelt loft, reduceres det antal dyr, der er

([1]) EUT L 171 af 23.6.2006, s. 90.

▼B

angivet i støtteansøgningen, til det antal, der er fastsat som loft for den pågældende landbruger.

2. Der kan i intet tilfælde ydes støtte for flere dyr end angivet i støtteansøgningen.

3. Er det anmeldte antal dyr i støtteansøgningen større end det antal, der fastslås ved administrativ kontrol eller kontrol på stedet, beregnes støtten på grundlag af det fastslåede antal dyr, jf. dog artikel 65 og 66.

▼M3

3a. Hvis en landbruger ikke som krævet i henhold til artikel 16, stk. 1, andet afsnit, har meddelt de ansvarlige myndigheder, at dyr er blevet flyttet et andet sted hen i løbet af den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, betragtes de pågældende dyr som fastslået, hvis det ved en kontrol på stedet var muligt straks at lokalisere dyrene på bedriften.

▼B

4. Såfremt der konstateres uregelmæssigheder med hensyn til ordningen for identifikation og registrering af kvæg, gælder følgende:

a) et kreatur, der har mistet et af de to øremærker, betragtes som fastslået, hvis det identificeres klart og individuelt ved de andre elementer i ordningen for identifikation og registrering af kvæg

▼M3

aa) hvis der på en bedrift er ét kreatur, der har mistet begge øremærker, betragtes det som fastslået, forudsat at dyret stadig kan identificeres ved hjælp af et register, et dyrepas, en database eller andre metoder som fastsat i forordning (EF) nr. 1760/2000, og forudsat at brugeren kan dokumentere, at han har truffet foranstaltninger til at rette op på situationen, før han fik meddelelse om kontrol på stedet

▼B

b) hvis de konstaterede uregelmæssigheder vedrører ukorrekte indførelser i registeret eller dyrepassene, betragtes det pågældende dyr kun som ikke fastslået, hvis sådanne fejl konstateres ved mindst to kontroller inden for en periode på 24 måneder. I alle andre tilfælde betragtes de pågældende dyr som ikke fastslået allerede efter den første konstatering.

Artikel 21 gælder for indførelser i og meddelelser til ordningen for identifikation og registrering af kvæg.

▼M3

5. Et får eller en ged, der har mistet et øremærke, betragtes som fastslået, forudsat at dyret fortsat kan identificeres ved hjælp af et første identifikationsmærke i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 21/2004, og forudsat at alle de øvrige krav i ordningen for identifikation og registrering af får og geder er opfyldt.

▼B

Artikel 64

Udskiftning

1. Kvæget på en bedrift anses kun for fastslået, hvis dyrene er identificeret i støtteansøgningen. Ammekøer og kvier, som der er ansøgt om støtte for i henhold til artikel 111 eller artikel 115 i forordning (EF) nr. 73/2009, kan dog inden for de i nævnte artikler fastlagte grænser

▼B

udskiftes i den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, uden at dette medfører fortabelse af retten til betaling af den støtte, der er ansøgt om.

2. Udskiftninger som omhandlet i stk. 1 skal finde sted senest 20 dage efter den begivenhed, der nødvendiggør udskiftningen, og skal indføres i registret senest tre dage efter, at udskiftningen har fundet sted. Den ansvarlige myndighed, som støtteansøgningen er sendt til, skal senest syv dage efter udskiftningen underrettes herom.

▼M3

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at meddelelserne til den elektroniske database for kvæg om, at et dyr har forladt bedriften, og et andet dyr er ankommet til bedriften, inden for de frister, der er fastsat i første afsnit, kan erstatte de oplysninger, der i henhold til første afsnit skal sendes til den ansvarlige myndighed. Hvis en medlemsstat ikke gør brug af muligheden i artikel 16, stk. 3, sikrer den ved benyttelse af enhver form for dokumentation, at der ikke er tvivl om, hvilke dyr der er omfattet af de støtteansøgninger, landbrugerne har indsendt.

▼B

3. Såfremt en landbruger ansøger om støtte for både moderfår og geder, og der ikke er nogen forskel i støttens størrelse, kan et moderfår udskiftes med en ged, og en ged med et moderfår. Moderfår og geder, som der ansøges om støtte for i henhold til artikel 101 i forordning (EF) nr. 73/2009, kan i den periode, de skal holdes på bedriften, udskiftes inden for de grænser, der er fastsat i nævnte artikel, uden fortabelse af retten til udbetaling af den støtte, der er ansøgt om.

4. Udskiftninger som omhandlet i stk. 3 skal finde sted senest 10 dage efter den begivenhed, der nødvendiggør udskiftningen, og skal indføres i registret senest tre dage efter, at udskiftningen har fundet sted. Den ansvarlige myndighed, som støtteansøgningen er sendt til, skal senest syv dage efter udskiftningen underrettes herom.

Artikel 65

Nedsættelser og udelukkelser for kvæg, som der er ansøgt om støtte for

1. Såfremt der for en støtteansøgning i henhold til kvægstøtteordningerne konstateres en forskel mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, der er fastslået i henhold til artikel 63, stk. 3, nedsættes den samlede støtte, som landbrugeren har ret til i henhold til disse ordninger for den pågældende præmieperiode, med den procentsats, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 3, hvis der ikke konstateres uregelmæssigheder for mere end tre dyr.

2. Konstateres der uregelmæssigheder for mere end tre dyr, nedsættes den samlede støtte, som landbrugeren har ret til i henhold til de ordninger, der er nævnt i stk. 1, for den pågældende præmieperiode, med:

a) den procentsats, der beregnes i henhold til stk. 3, hvis den ikke er på over 10 %

b) det dobbelte af den procentsats, der beregnes i henhold til stk. 3, hvis den er på over 10 %, men ikke over 20 %.

Er den procentsats, der beregnes i henhold til stk. 3, på over 20 %, bortfalder den støtte, som landbrugeren ifølge artikel 63, stk. 3, ville være berettiget til i henhold til disse ordninger for den pågældende præmieperiode.

▼B

Er den procentsats, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 3, på over 50 %, udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte på indtil et beløb svarende til forskellen mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, som er fastslået i henhold til artikel 63, stk. 3. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i forordning (EF) nr. 885/2006. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

3. Ved beregningen af de procentsatser, der er nævnt i stk. 1 og 2, divideres det antal kreaturer, som der er ansøgt om støtte for i henhold til alle kvægstøtteordninger i den pågældende præmieperiode, og som der er konstateret uregelmæssigheder for, med det samlede antal kreaturer, som er fastslået for den pågældende præmieperiode.

▼M3

Anvendes artikel 16, stk. 3, andet afsnit, betragtes potentielt støtteberettigede dyr, som konstateres ukorrekt identificeret eller registreret ifølge ordningen for identifikation og registrering af kvæg, som dyr, i forbindelse med hvilke der er konstateret uregelmæssigheder.

▼B

For så vidt angår ammekopræmien omhandlet i artikel 111 i forordning (EF) nr. 73/2009 fordeles de uregelmæssigheder, der konstateres i forbindelse med ordningen for identifikation og registrering af kvæg, forholdsmæssigt mellem det antal dyr, der er nødvendigt for at modtage præmie, og de dyr, der er behov for til at levere mælk eller mejeriprodukter i henhold til artikel 111, stk. 2, litra b), i nævnte forordning. Uregelmæssighederne vil dog først blive tillagt det antal dyr, der ikke er behov for inden for de individuelle lofter, som er omhandlet i artikel 111, stk. 2, litra b), og artikel 112 i nævnte forordning.

4. Skyldes forskelle mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, der er fastslået i henhold til artikel 63, stk. 3, uregelmæssigheder, der er begået med forsæt, bortfalder den støtte, som landbrugeren ifølge artikel 63, stk. 3, ville have være berettiget til i henhold til den eller de pågældende kvægstøtteordninger for den pågældende præmieperiode.

Er den forskel, der konstateres i henhold til nærværende artikels stk. 3, på over 20 %, udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte på indtil et beløb svarende til forskellen mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, der er fastslået i henhold til artikel 63, stk. 3. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i forordning (EF) nr. 885/2006. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

Artikel 66

Nedsættelser og udelukkelser for får og geder, som der er ansøgt om støtte for

▼M3

1. Hvis der i forbindelse med støtteansøgninger i henhold til støtteordningen for får og geder konstateres en forskel mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, der fastslås i henhold til artikel 63, stk. 3, anvendes artikel 63, stk. 3a og 5, og artikel 65, stk. 2, 3 og 4, tilsvarende fra og med det første dyr, som der konstateres uregelmæssigheder for.

▼B

2. Hvis det konstateres, at en fåreproducent, der afsætter fåremælk og fåremælksprodukter, har undladt at anføre dette i sin præmieansøgning, nedsættes den støtte, han er berettiget til, til den præmie, der udbetales til fåreproducenter, som afsætter fåremælk og fåremælksprodukter, minus forskellen mellem denne og den fulde moderfårspræmie.

3. Såfremt det i forbindelse med ansøgninger om tillægspræmie fastslås, at under 50 % af bedriftens udnyttede landbrugsareal er beliggende i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, udbetales tillægspræmien ikke, og moderfårs- og gedepræmien nedsættes med et beløb svarende til 50 % af tillægspræmien.

4. Såfremt det fastslås, at den procentdel af bedriftens udnyttede landbrugsareal, der er beliggende i områder som anført i bilag III til forordning (EF) nr. 1121/2009, er på under 50 %, udbetales gedepræmien ikke.

5. Konstateres det, at en producent, der foretager græsningsskifte, og som ansøger om tillægspræmie, ikke har ladet 90 % af sine dyr græsse i mindst 90 dage i et område som nævnt i artikel 102, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, udbetales tillægspræmien ikke, og moderfårs- og gedepræmien nedsættes med et beløb svarende til 50 % af tillægspræmien.

6. Konstateres det, at de uregelmæssigheder, der er nævnt i stk. 2, 3, 4 og 5, er begået med forsæt, bortfalder hele den støtte, der er nævnt i disse stykker.

I så fald udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte svarende til det pågældende beløb. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i forordning (EF) nr. 885/2006. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

7. Såfremt der for landbrugere, der holder både moderfår og geder, som er berettiget til en præmie af samme størrelse, ved kontrol på stedet viser sig en forskel i flokkens sammensætning med hensyn til antallet af dyr pr. art, betragtes dyrene som tilhørende samme gruppe.

Artikel 67

Naturbetingede forhold

Hvis landbrugerne som følge af naturbetingede forhold, der har indflydelse på besætningen eller flokken, ikke er i stand til at holde de dyr, som der er ansøgt om støtte for, på bedriften i hele den periode, hvor han er forpligtet hertil, finder nedsættelserne og udelukkelserne i artikel 65 og 66 ikke anvendelse, forudsat at landbrugeren senest ti arbejdsdage efter, at han har konstateret nedgangen i antallet af dyr, skriftligt har underrettet den ansvarlige myndighed herom.

Uden at foregribe de faktiske omstændigheder, som der skal tages hensyn til i hvert enkelt tilfælde, kan myndighederne navnlig anerkende følgende som naturbetingede forhold, der har indflydelse på besætningen eller flokken:

a) et dyrs død som følge af sygdom

b) et dyrs død som følge af et uheld, som landbrugeren ikke kan gøres ansvarlig for.

▼M3

———————

▼B

Afdeling III

Særlig støtte

Artikel 69

Konstateringer i forbindelse med særlig støtte

Hvad angår udbetaling af særlig støtte, fastsætter medlemsstaterne for hver foranstaltning bestemmelser om nedsættelser og udelukkelser, der i alt væsentligt svarer til bestemmelserne i dette afsnit. Hvis der ydes arealrelaterede betalinger eller betalinger for dyr, finder bestemmelserne i dette afsnit tilsvarende anvendelse. Endvidere finder artikel 18 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1975/2006 ([1]) tilsvarende anvendelse, hvis det er relevant.

Konstateres det, at de tjenester, organer eller organisationer, der er nævnt artikel 29, stk. 2, i nærværende forordning på grund af grov uagtsomhed eller forsætligt har udleveret urigtigt bevismateriale, anvender den berørte medlemsstat passende nationale sanktioner. Konstateres der sådanne uregelmæssigheder for anden gang, fratages de pågældende tjenester, organer eller organisationer i en periode på mindst et år retten til at udlevere bevismateriale, der anvendes som grundlag for udbetaling af præmier.

KAPITEL III

Konstateringer vedrørende krydsoverensstemmelse

Artikel 70

Generelle principper og definitioner

1. Artikel 47 finder anvendelse i forbindelse med dette kapitel.

2. Ved anvendelsen af artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 over for landbrugere, der skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, betragtes indsendelse af en støtteansøgning som nævnt i artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 som den årlige indsendelse af enkeltansøgningen.

3. Er mere end et betalingsorgan ansvarligt for at forvalte de forskellige støtteordninger, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 36, litra a), nr. i) til v), og litra b), nr. i), iv) og v), i forordning (EF) nr. 1698/2005, og betalinger i forbindelse med ordninger omhandlet i artikel 85p, 103q og 103 r i forordning (EF) nr. 1234/2007, sørger medlemsstaterne for, at de berørte betalingsorganer bliver gjort opmærksom på konstaterede tilfælde af misligholdelse og eventuelt dermed forbundne nedsættelser og udelukkelser, herunder tilfælde, hvor manglende overholdelse af støttekriterierne også betragtes som misligholdelse og omvendt. Medlemsstaterne sørger i givet fald for, at der anvendes en og samme nedsættelsessats.

4. Misligholdelser anses for at være »fastslået«, hvis de er konstateret i forbindelse med en af de former for kontrol, der foretages i henhold til nærværende forordning, eller hvis kontrolmyndighederne eller eventuelt betalingsorganet på anden måde er blevet gjort bekendt hermed.

([1]) EUT L 368 af 23.12.2006, s. 74.

▼B

5. Hvis en landbruger, der skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, ikke indgiver enkeltansøgningen inden for den frist, der er fastsat i artikel 11 i nærværende forordning, skal der foretages en nedsættelse på 1 % for hver arbejdsdag, fristen overskrides, medmindre der foreligger force majeure eller usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 75 i nærværende forordning. Der kan højst foretages en nedsættelse på 25 %. Nedsættelsen gælder for det samlede beløb, der skal udbetales i henhold til ordninger omhandlet i artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007, divideret med det antal år, som er nævnt i artikel 85t og 103z i samme forordning.

6. Er der fastslået mere end et tilfælde af misligholdelse i forbindelse med forskellige retsakter eller normer inden for samme krydsoverensstemmelsesområde, anses disse tilfælde for at udgøre én misligholdelse ved fastsættelsen af nedsættelsen i overensstemmelse med artikel 71, stk. 1, og artikel 72, stk. 1.

7. Misligholdelse af en norm, som også udgør et krav, betragtes som én misligholdelse. Ved beregningen af nedsættelser betragtes misligholdelse som en del af kravområdet.

8. I forbindelse med nedsættelser gælder nedsættelsesprocenten for:

a) de samlede direkte betalinger, den pågældende landbruger har fået eller skal have udbetalt på grundlag af støtteansøgninger, han har eller vil indsende i løbet af det kalenderår, hvor misligholdelsen fastslås, og

b) de samlede beløb, der skal udbetales i henhold til ordninger omhandlet i artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007, divideret med det antal år, som er nævnt i artikel 85t og 103z i samme forordning.

Artikel 71

Nedsættelser i tilfælde af uagtsomhed

1. Skyldes den fastslåede misligholdelse uagtsomhed fra en landbrugers side, skal der foretages en nedsættelse, jf. dog artikel 77. Nedsættelsen er generelt på 3 % af det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8.

Betalingsorganet kan dog på grundlag af kontrolmyndighedens vurdering i kontrolrapportens evalueringsdel i overensstemmelse med artikel 54, stk. 1, litra c), beslutte enten at nedsætte procentsatsen til 1 % eller at forhøje den til 5 % af det samlede beløb eller i de tilfælde, som er nævnt i artikel 54, stk. 1, litra c), andet afsnit, slet ikke at foretage nogen nedsættelse.

2. Hvis en medlemsstat beslutter ikke at anvende en nedsættelse eller udelukkelse, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, og landbrugeren ikke har truffet afhjælpende foranstaltninger inden for en given frist, skal nedsættelsen eller udelukkelsen anvendes.

Myndigheden fastsætter fristen, som ikke må være senere end udgangen af året efter det år, hvor misligholdelsen blev konstateret.

▼B

3. Hvis en medlemsstat beslutter at betragte en misligholdelse som mindre betydelig, jf. artikel 24, stk. 2, andet og tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, og landbrugeren ikke har truffet afhjælpende foranstaltninger inden for en given frist, skal der foretages en nedsættelse.

Myndigheden fastsætter fristen, som ikke må være senere end udgangen af året efter det år, hvor misligholdelsen blev konstateret.

Den pågældende misligholdelse betragtes ikke som mindre betydelig, og der skal foretages en nedsættelse på mindst 1 %, jf. stk. 1.

En misligholdelse, der er blevet betragtet som mindre betydelig, og som landbrugeren har rettet op på inden for fristen i dette stykkes første afsnit, betragtes ikke som en misligholdelse ved anvendelsen af stk. 5.

4. Er der fastslået mere end én misligholdelse inden for forskellige krydsoverensstemmelsesområder, anvendes proceduren for fastsættelse af nedsættelsen i stk. 1 særskilt i forbindelse med hver misligholdelse.

De heraf følgende nedsættelsesprocenter adderes. Maksimumsnedsættelsen må dog ikke overstige 5 % af det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8.

5. Når der er konstateret gentagne misligholdelser, og der ikke er tale om forsætlige misligholdelser som omhandlet i artikel 72, multipliceres den procentsats, der ifølge nærværende artikels stk. 1 er fastsat for den gentagne misligholdelse, med faktoren tre ved den første gentagelse. I den forbindelse fastlægger betalingsorganet, hvis den første procentsats er fastsat i henhold til stk. 70, stk. 6, den procentsats, der ville være blevet anvendt for den gentagne misligholdelse af det pågældende krav eller den pågældende norm.

I tilfælde af yderligere gentagelser anvendes multiplikationsfaktoren tre hver gang på resultatet af den nedsættelse, der er fastsat for den foregående gentagne misligholdelse. Maksimumsnedsættelsen må dog ikke overstige 15 % af det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8.

Når maksimumsprocentsatsen på 15 % er nået, underretter betalingsorganet den pågældende landbruger om, at han, hvis den samme misligholdelse fastslås igen, anses for at have handlet forsætligt i den i artikel 72 omhandlede betydning. Fastslås der herefter en yderligere misligholdelse, fastsættes nedsættelsesprocenten, ved at resultatet af den foregående multiplikation multipliceres med faktoren tre, eventuelt inden begrænsningen til 15 % i henhold til andet afsnit, sidste punktum.

6. Hvis der fastslås en gentagen misligholdelse sammen med en anden misligholdelse eller en anden gentagen misligholdelse, adderes de deraf følgende nedsættelsesprocenter. Uden at stk. 5, tredje afsnit, derved tilsidesættes, må maksimumsnedsættelsen dog ikke overstige 15 % af det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8.

Artikel 72

Nedsættelser og udelukkelser i tilfælde af forsætlig misligholdelse

1. Hvis landbrugerens fastslåede misligholdelse er forsætlig, skal det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8, generelt nedsættes med 20 %, jf. dog artikel 77.

▼B

Betalingsorganet kan dog på grundlag af kontrolmyndighedens vurdering i kontrolrapportens evalueringsdel i overensstemmelse med artikel 54, stk. 1, litra c), beslutte at nedsætte nævnte procentsats ned til 15 % eller eventuelt at forhøje nævnte procentsats til op til 100 % af det samlede beløb.

2. Vedrører den forsætlige misligholdelse en bestemt støtteordning, udelukkes landbrugeren fra denne støtteordning i det pågældende kalenderår. I tilfælde af meget alvorlig, omfattende, varig eller hyppig forsætlig misligholdelse udelukkes landbrugeren desuden fra støtteordningen i det følgende kalenderår.

KAPITEL IV

Fælles bestemmelser

Artikel 73

Undtagelser fra nedsættelser og udelukkelser

1. De nedsættelser og udelukkelser, der er omhandlet i kapitel I og II, finder ikke sted, hvis landbrugeren har indsendt faktuelt korrekte oplysninger, eller hvis han på anden måde kan godtgøre, at han ikke har begået nogen fejl.

2. De nedsættelser og udelukkelser, der er omhandlet i kapitel I og II, finder ikke sted for så vidt angår de dele af støtteansøgningen, med hensyn til hvilke landbrugeren skriftligt underretter myndigheden om, at støtteansøgningen er urigtig, eller at den er blevet urigtig efter indsendelsen, forudsat at landbrugeren ikke er blevet gjort bekendt med, at myndigheden har til hensigt at foretage kontrol på stedet, og myndigheden ikke allerede har givet landbrugeren meddelelse om uregelmæssigheder i ansøgningen.

En underretning fra landbrugeren som omhandlet i første afsnit medfører, at støtteansøgningen ændres, så den stemmer overens med de faktiske forhold.

Artikel 74

Ændringer og justeringer af registreringerne i den elektroniske database for kvæg

Hvad angår kvæg, der er ansøgt om støtte for, finder artikel 73 fra tidspunktet for ansøgningens indsendelse anvendelse på fejl og udeladelser i forbindelse med registreringerne i den elektroniske database for kvæg.

Hvad angår kvæg, der ikke er ansøgt om støtte for, gælder det samme med hensyn til nedsættelser og udelukkelser, der skal foretages i henhold til kapitel III.

Artikel 75

Force majeure og usædvanlige omstændigheder

1. Har en landbruger ikke kunnet opfylde sine forpligtelser som følge af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 31 i forordning (EF) nr. 73/2009, bevarer han retten til støtte for det areal eller de dyr, der var støtteberettiget på det tidspunkt, hvor der indtraf

▼B

force majeure eller usædvanlige omstændigheder. Når misligholdelsen som følge af force majeure eller usædvanlige omstændigheder vedrører krydsoverensstemmelse, foretages den tilsvarende nedsættelse desuden ikke.

2. Tilfælde af force majeure og usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 31 i forordning (EF) nr. 73/2009 meddeles skriftligt den ansvarlige myndighed sammen med en af myndigheden anerkendt dokumentation herfor senest ti arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor landbrugeren er i stand til at give en sådan meddelelse.

AFSNIT V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 76

Minimumsbetalinger

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at yde støtte, hvis beløbet ikke overstiger 100 EUR pr. støtteansøgning.

Artikel 77

Kumulering af nedsættelser

Hvis et tilfælde af misligholdelse også udgør en uregelmæssighed og derfor er relevant med henblik på nedsættelser eller udelukkelser i overensstemmelse med både kapitel II og III i afsnit IV:

a) foretages nedsættelserne eller udelukkelserne i henhold til afsnit IV, kapitel II, i forbindelse med de pågældende støtteordninger

b) anvendes nedsættelserne eller udelukkelserne i henhold til afsnit IV, kapitel III, på det samlede beløb, der skal ydes i henhold til enkeltbetalingsordningen, den generelle arealbetalingsordning og andre støtteordninger, der ikke er omfattet af nedsættelser eller udelukkelser som omhandlet i litra a).

De nedsættelser og udelukkelser, der er nævnt i stk. 1, foretages i henhold til artikel 78, stk. 2, uden at foregribe yderligere sanktioner, der skal gennemføres i henhold til andre EF-bestemmelser eller national ret.

Artikel 78

Nedsættelser i forbindelse med de enkelte støtteordninger

1. Den betaling, der skal foretages til en landbruger i henhold til en støtteordning, som er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, beregnes af medlemsstaten på grundlag af de betingelser, der er fastsat i den pågældende støtteordning, om fornødent under hensyn til, om basisarealet, det maksimale garantiareal eller antallet af dyr, som der kan ydes præmier for, er overskredet.

2. For hver støtteordning, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, foretages der som følge af uregelmæssigheder, forsinkede indsendelser, manglende anmeldelse af parceller, overskridelse af budgetlofter, graduering, finansiel disciplin og manglende krydsoverensstemmelse om fornødent nedsættelser eller udelukkelser på følgende måde og i følgende rækkefølge:

▼B

a) de nedsættelser og udelukkelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel II, foretages i forbindelse med uregelmæssigheder

b) det beløb, der følger af anvendelsen af litra a), danner grundlag for beregningen af nedsættelser, der skal foretages ved forsinkede indsendelser i henhold til artikel 23 og 24

c) det beløb, der følger af anvendelsen af litra b), danner grundlag for beregningen af nedsættelser, der skal foretages ved manglende anmeldelse af landbrugsparceller i henhold til artikel 55

▼M3

d) medlemsstaten lægger de beløb sammen, der følger af anvendelsen af dette stykkes litra a), b) og c), i forbindelse med de støtteordninger, som der i henhold til artikel 51, stk. 2, artikel 69, stk. 3, artikel 123, stk. 1, og artikel 128, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 er fastsat et budgetloft for eller i henhold til artikel 126, stk. 2, artikel 127, stk. 2, og artikel 129, stk. 2, i nævnte forordning anvendes et budgetloft for.

▼B

For hver af de pågældende støtteordninger beregnes der en koefficient, ved at det pågældende budgetloft divideres med summen af de beløb, der er nævnt i første afsnit. Hvis koefficienten er større end 1, anvendes en koefficient på 1.

Den betaling, der skal foretages til den individuelle landbruger i henhold til en støtteordning, som der er fastsat et budgetloft for, beregnes, ved at det beløb, der følger af anvendelsen af litra a), b) og c) i første afsnit, multipliceres med den koefficient, der fastlægges i henhold til andet afsnit.

Artikel 79

Grundlag for beregning af nedsættelser som følge af graduering, finansiel disciplin og krydsoverensstemmelse

▼M6

1. Nedsættelser som følge af graduering, jf. artikel 7 og 10 i forordning (EF) nr. 73/2009 og eventuelt artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 ([1]), og, for 2013, som følge af den frivillige tilpasning, jf. artikel 10b i forordning (EF) nr. 73/2009, samt nedsættelse som følge af finansiel disciplin, jf. artikel 11 i forordning (EF) nr. 73/2009, og nedsættelse i henhold til samme forordnings artikel 8, stk. 1, anvendes på summen af betalinger fra de forskellige støtteordninger, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, og som de enkelte landbrugere er berettiget til, efter proceduren i nærværende forordnings artikel 78.

▼B

2. Den betaling, der følger af anvendelsen af stk. 1, danner grundlag for beregningen af alle nedsættelser for tilsidesættelse af krydsoverensstemmelsesreglerne, jf. afsnit IV, kapitel III.

Artikel 80

Opkrævning af uretmæssigt udbetalte beløb

1. Uretmæssigt udbetalte beløb skal tilbagebetales af landbrugeren med tillæg af renter, der beregnes i henhold til stk. 2.

([1]) EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1.

▼M5

2. Renterne beregnes for perioden mellem landbrugerens betalingsfrist angivet i tilbagebetalingsordren, som ikke kan fastsættes til mere end 60 dage, og datoen for tilbagebetaling eller fradrag.

▼B

Rentesatsen fastsættes i overensstemmelse med national ret, men må ikke være lavere end den sats, der anvendes ved opkrævning af beløb i henhold til nationale bestemmelser.

3. Den tilbagebetalingspligt, der er nævnt i stk. 1, gælder ikke, hvis udbetalingen skyldes en fejl begået af den ansvarlige myndighed eller af en anden myndighed, og landbrugeren ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen.

Hvis fejlen vedrører faktiske forhold, der er relevante for beregningen af den pågældende betaling, finder første afsnit dog kun anvendelse, hvis beslutningen om tilbagebetaling ikke er meddelt senest 12 måneder efter udbetalingen.

Artikel 81

Inddragelse af uretmæssigt tildelte rettigheder

1. Hvis det, efter at landbrugerne har fået tildelt betalingsrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 795/2004 eller forordning (EF) nr. 1120/2009, konstateres, at en landbruger uretmæssigt har fået tildelt betalingsrettigheder, skal den pågældende landbruger afstå de uretmæssigt tildelte rettigheder til den nationale reserve, der er nævnt i artikel 41 i forordning (EF) nr. 73/2009, jf. dog artikel 137 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Hvis den pågældende landbruger i mellemtiden har overdraget betalingsrettigheder til andre landbrugere, gælder forpligtelsen i første afsnit også for modtagerne i forhold til det antal betalingsrettigheder, som de har fået overdraget, hvis den landbruger, som oprindeligt fik tildelt betalingsrettighederne, ikke længere har et tilstrækkeligt antal betalingsrettigheder til rådighed til at dække værdien af de uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder.

De uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder anses for aldrig at være blevet tildelt.

2. Hvis det, efter at landbrugerne har fået tildelt betalingsrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 795/2004 eller forordning (EF) nr. 1120/2009, konstateres, at betalingsrettighedernes værdi er sat for højt, justeres værdien i overensstemmelse hermed, jf. dog artikel 137 i forordning (EF) nr. 73/2009. Der foretages en tilsvarende justering af værdien af de betalingsrettigheder, som i mellemtiden er blevet overdraget til andre landbrugere. Værdien af nedsættelsen overgår til den nationale reserve, der er nævnt i artikel 41 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Betalingsrettighederne anses for fra begyndelsen at være tildelt til den justerede værdi.

3. Hvis det ved anvendelsen af stk. 1 og 2 konstateres, at det antal betalingsrettigheder, en landbruger har fået tildelt i henhold til forordning (EF) nr. 795/2004 eller forordning (EF) nr. 1120/2009, ikke er korrekt, og den uretmæssige tildeling ikke har nogen indvirkning på den samlede værdi af de rettigheder, landbrugeren har modtaget, foretager medlemsstaten en ny beregning af betalingsrettighederne og korrigerer eventuelt de rettighedstyper, landbrugeren har fået tildelt.

Første afsnit finder dog ikke anvendelse, hvis landbrugeren med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen.

▼B

4. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at inddrage uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder, hvis de betalingsrettigheder, landbrugeren uretmæssigt har fået tildelt, tilsammen højst beløber sig til 50 EUR. Hvis den samlede værdi som omhandlet i stk. 3 højst er på 50 EUR, kan medlemsstaterne desuden beslutte ikke at foretage en ny beregning.

5. Har en landbruger overdraget betalingsrettigheder uden at overholde artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller artikel 43, stk. 1, artikel 43, stk. 2, artikel 62, stk. 1, artikel 62, stk. 3, og artikel 68, stk. 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, genetableres den situation, der forelå, inden overdragelsen fandt sted.

6. Uretmæssigt udbetalte beløb kræves tilbagebetalt i overensstemmelse med artikel 80.

Artikel 82

Overdragelse af bedrifter

1. I denne artikel forstås ved

a) »overdragelse af en bedrift«: salg, bortforpagtning eller en tilsvarende form for overdragelse af de pågældende produktionsenheder

b) »overdrager«: den landbruger, hvis bedrift overdrages til en anden landbruger

c) »erhverver«: den landbruger, til hvem bedriften overdrages.

2. Overdrages en bedrift i sin helhed fra en landbruger til en anden, efter at der er indsendt en støtteansøgning, og inden alle støttebetingelserne er opfyldt, ydes der ingen støtte til overdrageren for den overdragne bedrift.

3. Den støtte, overdrageren har ansøgt om, ydes til erhververen:

a) ►C1 hvis erhververen inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, underretter myndighederne om overdragelsen og anmoder om udbetaling af støtten. ◄

b) hvis erhververen forelægger den dokumentation, som myndighederne forlanger

c) hvis alle støttebetingelserne er opfyldt for den overdragne bedrift.

4. Når erhververen underretter myndighederne og anmoder om udbetaling af støtten i overensstemmelse med stk. 3, litra a):

a) overgår alle de rettigheder og forpligtelser, som overdrageren i henhold til det retsforhold, som etableres ved støtteansøgningen, har over for myndighederne, til erhververen

b) anses alle de handlinger, der er nødvendige for ydelsen af støtten, og alle de erklæringer, som overdrageren har afgivet inden overdragelsen, ved anvendelsen af de pågældende EF-bestemmelser for at være foretaget eller afgivet af erhververen

c) betragtes den overdragne bedrift i givet fald som en særskilt bedrift for det pågældende produktionsår eller den pågældende præmieperiode.

5. Indsendes en støtteansøgning efter, at de handlinger, der er nødvendige for ydelsen af støtten, er foretaget, og overdrages en bedrift i sin helhed fra en landbruger til en anden, efter at disse handlinger er blevet påbegyndt, men inden alle støttebetingelserne er opfyldt,

▼B

kan støtten ydes til erhververen, hvis betingelserne i stk. 3, litra a) og b), er opfyldt. I så fald finder stk. 4, litra b), anvendelse.

6. Medlemsstaterne kan i givet fald beslutte at yde støtten til overdrageren. I så fald gælder følgende:

a) der ydes ingen støtte til erhververen

b) medlemsstaterne sørger for, at kravene i stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 83

Yderligere foranstaltninger og gensidig bistand medlemsstaterne imellem

Medlemsstaterne træffer alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for en korrekt anvendelse af det integrerede system, og yder hinanden den fornødne gensidige bistand i forbindelse med den kontrol, der kræves i henhold til nærværende forordning.

I den forbindelse kan medlemsstaterne, hvis denne forordning ikke indeholder bestemmelser om nedsættelser og udelukkelser, vedtage passende nationale sanktioner over for producenter eller andre parter, såsom slagterier eller sammenslutninger, der er involveret i støttebevillingsproceduren, for derved at sikre, at kontrolkravene overholdes, fx at bedriftens besætningsliste ajourføres, eller at indberetningsforpligtelserne opfyldes.

Artikel 84

Meddelelser

1. For de støtteordninger, der er omfattet af det integrerede system, sender medlemsstaterne senest den 15. juli hvert år Kommissionen en rapport for det foregående kalenderår, som navnlig skal omhandle følgende punkter:

a) status over gennemførelsen af det integrerede system, herunder navnlig de optioner, der er valgt til kontrol af krydsoverensstemmelseskravene, og de kontrolorganer, der er ansvarlige for kontrollen af krydsoverensstemmelseskrav og –betingelser, samt de særlige foranstaltninger, der er truffet til forvaltning og kontrol af den særlige støtte

b) antallet af ansøgere og det samlede areal, det samlede antal dyr og de samlede mængder

c) antallet af ansøgere og det samlede areal, det samlede antal dyr og de samlede mængder, der er kontrolleret

d) resultatet af kontrollen med angivelse af de nedsættelser og udelukkelser, der er foretaget i henhold til afsnit IV

e) resultatet af krydsoverensstemmelseskontrollerne, der er udført i henhold til afsnit III, kapitel III.

2. Medlemsstaterne sender senest den 31. oktober hvert år Kommissionen elektronisk meddelelse om den andel af jorden, der er udlagt som permanente græsarealer, i forhold til det samlede landbrugsareal, jf. artikel 3, stk. 1, i denne forordning.

3. Hvis der foreligger behørigt begrundede usædvanlige omstændigheder, kan medlemsstaterne efter aftale med Kommissionen fravige de frister, der er fastsat i stk. 1 og 2.

▼B

4. De elektroniske data, der foreligger som en del af det integrerede system, anvendes ved udarbejdelsen af de oplysninger, som medlemsstaterne skal sende Kommissionen i henhold til sektorbestemmelserne.

5. Ved anvendelsen af en lineær nedsættelse af de direkte betalinger i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 79 i nærværende forordning giver medlemsstaterne straks Kommissionen meddelelse om den anvendte nedsættelsesprocent.

▼M4

6. De meddelelser, der er omhandlet i artikel 40 og i stk. 2 og 5 i nærværende artikel, sendes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 ([1]).

▼B

Artikel 85

Fordelingsnøgle

Nøglen til fordeling de beløb, der svarer til de 4 procentpoint, som er nævnt i artikel 9, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, fastlægges, ved at medlemsstaternes andel af landbrugsarealet og landbrugsbeskæftigelsen vægtes med henholdsvis 65 % og 35 %.

Hver medlemsstats andel af landbrugsarealet og landbrugsbeskæftigelsen justeres på grundlag af medlemsstatens relative bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger udtrykt i købekraftstandard med en tredjedel af differencen i forhold til gennemsnittet for de medlemsstater, som gradueringen anvendes for.

Med henblik herpå anvendes følgende underliggende data, der er baseret på data fra Eurostat i august 2003:

a) med hensyn til landbrugsarealet, undersøgelsen af landbrugsbedrifternes struktur for 2000 i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1166/2008 ([2])

b) med hensyn til landbrugsbeskæftigelsen den årlige undersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i 2001 inden for landbrug, jagt og fiskeri i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 577/98 ([3])

c) med hensyn til BNP pr. indbygger i købekraft, gennemsnittet for tre år baseret på de nationale regnskabsdata for 1999 til 2001.

DEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 86

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 796/2004 ophæves pr. 1. januar 2010.

Den anvendes dog fortsat i forbindelse med støtteansøgninger for produktionsår eller præmieperioder, der begynder inden den 1. januar 2010.

([1]) EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3.
([2]) EUT L 321 af 1.12.2008, s. 14.
([3]) EFT L 77 af 14.3.1998, s. 3.

▼B

2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 796/2004 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 87

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes i forbindelse med støtteansøgninger for produktionsår eller præmieperioder, der begynder den 1. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

EF-metode til kvantitativ bestemmelse af indholdet af Δ9-tetrahydrocannabinol i hampesorter

1. **Formål og anvendelsesområde**

Denne metode tager sigte på at bestemme indholdet af Δ9-tetrahydrocannabinol (i det følgende benævnt »THC«) i hampesorter (Cannabis sativa L.). Metoden omfatter alt efter tilfældet en A- eller B-procedure som beskrevet nedenfor.

Metoden er baseret på kvantitativ bestemmelse ved gaschromatografi (GLC) af Δ9-THC efter ekstraktion med et passende opløsningsmiddel.

1.1. *Procedure A*

Procedure A benyttes til kontrol af produktionen som fastsat i artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 30, stk. 2, litra a), i nærværende forordning.

1.2. *Procedure B*

Procedure B benyttes i tilfælde som omhandlet i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 40, stk. 3, i nærværende forordning.

2. **Prøvetagning**

2.1. *Prøver*

a) Procedure A: Af en population af en given hampesort udtages en del på 30 cm, der indeholder mindst én hunblomsterstand for hver udvalgt plante. Prøven udtages i dagens løb i en periode fra 20 dage efter begyndelsen til 10 dage efter slutningen af blomstringen efter en systematisk fremgangsmåde, der giver en repræsentativ indsamling på marken, bortset fra kanterne.

Medlemsstaten kan tillade, at prøven udtages i perioden fra blomstringens begyndelse til 20 dage efter dens begyndelse, hvis det for hver dyrket sort påses, at der udtages andre repræsentative prøver i henhold til første afsnit i perioden fra 20 dage efter blomstringens begyndelse til 10 dage efter dens afslutning.

b) Procedure B: Af en population af en given hampesort udtages den øverste tredjedel af hver plante, der er udvalgt. Prøven udtages i dagens løb i en periode på 10 dage efter slutningen af blomstringen efter en systematisk fremgangsmåde, der giver en repræsentativ indsamling på marken, bortset fra kanterne. Hvis det drejer sig om en tvebohampesort, udtages der kun prøver af hunplanterne.

2.2. *Antal prøver*

Procedure A: For hver mark består prøven af en prøveudtagning fra 50 planter.

Procedure B: For hver mark består prøven af en prøveudtagning fra 200 planter.

Hver prøve anbringes, uden at den sammenpresses, i en lærreds- eller papirpose, som derefter sendes til analyselaboratoriet.

Medlemsstaten kan fastsætte, at der med henblik på en eventuel kontrolanalyse udtages en anden prøve, som opbevares enten hos producenten eller hos analyseorganet.

2.3. *Tørring og oplagring af prøven*

Tørring af prøverne begynder så hurtigt som muligt og i hvert fald inden for 48 timer med benyttelse af enhver metode under 70 °C.

Prøverne tørres til konstant vægt og et vandindhold på mellem 8 % og 13 %.

De tørrede prøver opbevares, uden at de sammenpresses, i mørke og ved en temperatur på under 25 °C.

▼B

3. **Analyse af THC-indholdet**

3.1. *Forberedelse af prøven*

Strå og frø på over 2 mm fjernes fra de tørrede prøver.

De tørrede prøver knuses til halvfint pulver (sigte med en maskestørrelse på 1 mm).

Pulveret opbevares tørt, mørkt og ved en temperatur på under 25 °C i højst 10 uger.

3.2. *Reagenser og ekstraktionsopløsning*

Reagenser

— Δ9-tetrahydrocannabinol, chromatografisk rent

— Squalan, chromatografisk rent som intern standard.

Ekstraktionsopløsning

— 35 mg squalan pr. 100 ml hexan.

3.3. *Ekstraktion af Δ9-THC*

Der afvejes 100 mg af den pulveriserede prøve, der anbringes i et centrifugeglas, og 5 ml ekstraktionsopløsning, der indeholder intern standard, tilsættes.

Prøven nedsænkes 20 minutter i et ultralydbad. Den centrifugeres i 5 minutter ved 3 000 omdrejninger/minut, og den ovenpå flydende THC-opløsning udtages. Opløsningen indsprøjtes i chromatografen, og den kvantitative bestemmelse gennemføres.

3.4. *Gaschromatografi*

a) Apparatur

— Gaschromatograf med flammeionisationsdetektor og injektor med/uden split

— Kolonne, der sikrer en god udskillelse af cannabinoiderne, fx en glaskolonne med en længde på 25 m og en diameter på 0,22 mm,

imprægneret med en apolær fase af 5 % phenylmethylsiloxantype.

b) Kalibreringsopløsninger

Mindst 3 værdier ved procedure A og 5 værdier ved procedure B, som skal omfatte værdierne 0,04 og 0,50 mg pr. ml Δ9-THC ekstraktionsopløsning.

c) Forsøgsomstændigheder

Følgende indstillinger gives som eksempel for den kolonne, der er nævnt i litra a):

— ovntemperatur 260 °C

— injektortemperatur 300 °C

— detektortemperatur 300 °C

d) Injiceret volumen 1 µl

4. **Resultater**

Resultaterne angives med to decimaler i g Δ9-THC pr. 100 g analyseprøve, tørret til konstant vægt. Tolerancen er 0,03 g/100 g.

— Procedure A: resultatet svarer til bestemmelsen pr. analyseprøve.

Hvis det opnåede resultat ligger over grænsen i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, foretages der en ny bestemmelse pr. analyseprøve, og gennemsnittet af de to bestemmelser benyttes som resultat.

— Procedure B: resultatet svarer til gennemsnittet af to bestemmelser pr. analyseprøve.

▼B

BILAG II

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 1	Artikel 1	
Artikel 2, nr. 1	—	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, nr. 1a	Artikel 2, nr. 1	
Artikel 2, nr. 1b	—	
Artikel 2, nr. 2	—	Artikel 2, litra c)
Artikel 2, nr. 2a	—	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, nr. 3	Artikel 2, nr. 3	
Artikel 2, nr. 4	Artikel 2, nr. 4	
Artikel 2, nr. 5	Artikel 2, nr. 5	
Artikel 2, nr. 6	Artikel 2, nr. 6	
Artikel 2, nr. 7	Artikel 2, nr. 7	
Artikel 2, nr. 8	Artikel 2, nr. 8	
Artikel 2, nr. 9	Artikel 2, nr. 9	
Artikel 2, nr. 10	Artikel 2, nr. 10	
Artikel 2, nr. 11	Artikel 2, nr. 11	
Artikel 2, nr. 12	Artikel 2, nr. 12	
Artikel 2, nr. 13	Artikel 2, nr. 14	
Artikel 2, nr. 14	—	
Artikel 2, nr. 15	Artikel 2, nr. 15	
Artikel 2, nr. 16	Artikel 2, nr. 16	
Artikel 2, nr. 17	Artikel 2, nr. 17	
Artikel 2, nr. 18	Artikel 2, nr. 18	
Artikel 2, nr. 19	Artikel 2, nr. 19	
Artikel 2, nr. 20 til 36	Artikel 2, nr. 21 til 37	
Artikel 2, nr. 37	—	
Artikel 2, andetsidste stykke	Artikel 2, nr. 38	
Artikel 2, sidste stykke	—	
Artikel 3, stk. 1 til 7	Artikel 3, stk. 1 til 7	
Artikel 4	Artikel 4	
Artikel 5	Artikel 5	
Artikel 6	Artikel 6	
Artikel 7	Artikel 7	

▼B

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 8, stk. 1	Artikel 34, stk. 4	
Artikel 8, stk. 2	Artikel 34, stk. 5	
Artikel 9, stk. 1	Artikel 8, stk. 1	
Artikel 9, stk. 2	Artikel 8, stk. 2	
Artikel 10	Artikel 9	
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1	
Artikel 11, stk. 2, første afsnit	Artikel 11, stk. 2, første afsnit	
Artikel 11, stk. 2, andet afsnit	Artikel 11, stk. 2, tredje afsnit	
Artikel 11, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 2, andet afsnit	
Artikel 11, stk. 3	Artikel 10, stk. 2	
Artikel 12, stk. 1, litra a), b), c) og d)	Artikel 12, stk. 1, litra a), b) c) og d)	
Artikel 12, stk. 1, litra e)	—	
Artikel 12, stk. 1, litra f)	Artikel 12, stk. 1, litra e)	
Artikel 12, stk. 2, 3 og 4	Artikel 12, stk. 2, 3 og 4	
Artikel 13, stk. 1, første og andet afsnit	Artikel 13, stk. 1	
Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit	—	
Artikel 13, stk. 2, 3 og 4	—	
Artikel 13, stk. 5	Artikel 13, stk. 2	
Artikel 13, stk. 6	—	
Artikel 13, stk. 7	Artikel 13, stk. 3	
Artikel 13, stk. 8	Artikel 13, stk. 4	
Artikel 13, stk. 9	—	
Artikel 13, stk. 10	Artikel 13, stk. 5	
Artikel 13, stk. 11 og 12	—	
Artikel 13, stk. 13a	Artikel 13, stk. 6	
Artikel 13, stk. 14	Artikel 20, stk. 3	
Artikel 14, stk. 1, første afsnit	Artikel 13, stk. 8, første afsnit	
Artikel 14, stk. 1, andet afsnit	—	
Artikel 14, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 13, stk. 8, andet afsnit	

▼B

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 14, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 13, stk. 8, tredje afsnit	
Artikel 14, stk. 1a	Artikel 55, stk. 1 og 2	
Artikel 14, stk. 2	Artikel 12, stk. 5	
Artikel 14, stk. 3	Artikel 10, stk. 1	
Artikel 14, stk. 4	Artikel 13, stk. 9	
Artikel 15	Artikel 14	
Artikel 15a	—	
Artikel 16, stk. 1, 2 og 3	Artikel 16, stk. 1, 2 og 3	
Artikel 16, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 65, stk. 3, tredje afsnit	
Artikel 16, stk. 4	Artikel 16, stk. 4	
Artikel 17	—	
Artikel 17a	Artikel 17	
Artikel 18	Artikel 20	
Artikel 19	Artikel 21	
Artikel 20	Artikel 22	
Artikel 21	Artikel 23	
Artikel 21a, stk. 1 og 2	Artikel 24	
Artikel 21a, stk. 3, andet afsnit	Artikel 15, stk. 1	
Artikel 22	Artikel 25	
Artikel 23	Artikel 26	
Artikel 23a, stk. 1, første og andet afsnit	Artikel 27, stk. 1	
Artikel 23a, stk. 2	Artikel 27, stk. 2	
Artikel 24, stk. 1, litra a), b), c), d), e), g) i), j) og k)	Artikel 28, stk. 1, litra a) til i)	
Artikel 24, stk. 1, litra f) og h)	—	
Artikel 24, stk. 2, første afsnit	Artikel 28, stk. 2	
Artikel 24, stk. 2, andet afsnit	Artikel 28, stk. 3	
Artikel 26, stk. 1, 3 og 4	Artikel 30, stk. 1, 3 og 4	
Artikel 26, stk. 2, litra a), b), c), f) og h)	Artikel 30, stk. 2, litra a), b), c), g) og h)	

▼B

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 26, stk. 2, litra d), e) og g)	—	
Artikel 27, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 31, stk. 1, første afsnit	
Artikel 27, stk. 1, første afsnit, andet punktum, litra a), b) og c)	Artikel 31, stk. 2	
Artikel 27, stk. 1, andet og tredje afsnit	Artikel 31, stk. 1, andet og tredje afsnit	
Artikel 27, stk. 3 og 4	Artikel 31, stk. 3 og 4	
Artikel 28	Artikel 32	
Artikel 29	Artikel 33	
Artikel 30, stk. 1, første og andet afsnit, og stk. 2, 3 og 4	Artikel 34, stk. 1, 2, 3 og 6	
Artikel 30, stk. 1, tredje afsnit	—	
Artikel 31	Artikel 37	
Artikel 31a	Artikel 38	
Artikel 31b	Artikel 39	
Artikel 32	Artikel 35	
Artikel 33, stk. 1	—	
Artikel 33, stk. 2, 3, 4 og 5	Artikel 40, stk. 1, 2, 3 og 4	
Artikel 33a	—	
Artikel 33b	—	
Artikel 33c	—	
Artikel 34, stk. 1, første afsnit	Artikel 41, stk. 1, første afsnit	
Artikel 34, stk. 1, andet afsnit	—	
Artikel 34, stk. 2	Artikel 41, stk. 2	
Artikel 35, stk. 1	Artikel 42, stk. 1, første afsnit	
Artikel 35, stk. 2, litra a)	Artikel 42, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 35, stk. 2, litra b), første afsnit, første til fjerde led	Artikel 42, stk. 2, første afsnit, litra a)-d)	
Artikel 35, stk. 2, litra b), andet afsnit	Artikel 42, stk. 2, andet afsnit	
Artikel 35, stk. 2, litra c), første og andet led	Artikel 42, stk. 3, litra a) og b)	

▼B

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 36	Artikel 43	
Artikel 37	Artikel 44	
Artikel 38	—	
Artikel 39	Artikel 45	
Artikel 40	—	
Artikel 41, litra a), b), c) og d)	Artikel 47, stk. 1, 2, 3 og 4	
Artikel 42	Artikel 48	
Artikel 43	Artikel 49	
Artikel 44, stk. 1, 1a og 2	Artikel 50, stk. 1, 2 og 3	
Artikel 45, stk. 1, 1a, 1b, 2, 3 og 4	Artikel 51, stk. 1, 2, 3, 4, 5 og 6	
Artikel 46	Artikel 52	
Artikel 47, stk. 1, 1a, 2, 3, 4 og 5	Artikel 53, stk. 1, 2, 3, 4, 5 og 6	
Artikel 48	Artikel 54	
Artikel 49, stk. 1	Artikel 56, stk. 1	
Artikel 49, stk. 2		Artikel 19, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 49, stk. 3	Artikel 56, stk. 2	
Artikel 50, stk. 1, 2 og 3	Artikel 57, stk. 1, 2 og 3	
Artikel 50, stk. 5	—	
Artikel 50, stk. 7	Artikel 75, stk. 1	
Artikel 51, stk. 1	Artikel 58	
Artikel 51, stk. 2a	Artikel 57, stk. 2	
Artikel 51, stk. 3	—	
Artikel 52	Artikel 59	
Artikel 53, stk. 1 og 2	Artikel 60	
Artikel 53, stk. 3 og 4	Artikel 57, stk. 2	
Artikel 54	Artikel 61	
Artikel 54a	—	
Artikel 54b	Artikel 62	
Artikel 57, stk. 1	Artikel 63, stk. 1	
Artikel 57, stk. 2	Artikel 63, stk. 2	
Artikel 57, stk. 3, første afsnit	Artikel 63, stk. 3	

▼B

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 57, stk. 3, andet afsnit	Artikel 75, stk. 1	
Artikel 57, stk. 4	Artikel 63, stk. 4	
Artikel 58	Artikel 64	
Artikel 59	Artikel 65	
Artikel 60	Artikel 66	
Artikel 61	Artikel 67	
Artikel 62	Artikel 68	
Artikel 63	—	
Artikel 64	—	
Artikel 65, stk. 1, 2a, 3, 4 og 5	Artikel 70, stk. 1, 2, 3, 4 og 5	
Artikel 66, stk. 1	Artikel 70, stk. 8, og artikel 71, stk. 1	
Artikel 66, stk. 2	Artikel 70, stk. 6	
Artikel 66, stk. 2a og 2b	Artikel 71, stk. 2 og 3	
Artikel 66, stk. 3, første og tredje afsnit	Artikel 71, stk. 4	
Artikel 66, stk. 3, andet afsnit	Artikel 70, stk. 7, første punktum	
Artikel 66, stk. 4 og 5	Artikel 71, stk. 5 og 6	
Artikel 67, stk. 1	Artikel 70, stk. 8, og artikel 72, stk. 1	
Artikel 67, stk. 2	Artikel 72, stk. 2	
Artikel 68	Artikel 73	
Artikel 69	Artikel 74	
Artikel 70	Artikel 76	
Artikel 71	Artikel 77	
Artikel 71a	Artikel 78	
Artikel 71b	Artikel 79	
Artikel 72	Artikel 75, stk. 2	
Artikel 73, stk. 1, 3 og 4	Artikel 80, stk. 1, 2 og 3	
Artikel 73, stk. 5, 6 og 7	—	
Artikel 73a, stk. 1, 2, 2a, 2b, 3 og 4	Artikel 81, stk. 1, 2, 3, 4, 5 og 6	
Artikel 74	Artikel 82	
Artikel 75	Artikel 83	

▼B

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 76	Artikel 84	
Artikel 77	—	
Artikel 78	Artikel 85	
Artikel 80	—	
Artikel 81	—	
Bilag I	Bilag II	